

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

సంపుటి : 47 సంఘిక : 17 విజయవాడ 5-1-2015 పేజీలు : 8 వెల : రు 5.00

ప్రాంతీయ వైమనస్యాల కొనసాగింపు

దోపిడి పాలకవర్గాల ప్రయోజనాలు

రెండు తెలుగు రాష్ట్రాల ఏర్పాటుకు పాలకవర్గాలు ప్రాంతీయ వైమనస్యాలను రెచ్చగొట్టడాన్ని సాధనంగా చేసుకున్నాయి. పదేళ్లకుపైగా విభజన-సమైక్యతా వివాదంతో ప్రజల దృష్టిని మౌలిక సమస్యల నుండి మళ్లించాయి. నూతన ఆర్థిక విధానాలను రాష్ట్రంలో అమలు జరిపాయి. ప్రపంచబ్యాంకు సిఇఓనని రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి తెగబడి చెప్పుకున్న స్థాయిలో రాష్ట్రాన్ని సామ్రాజ్యవాదులకు దాసోహం చేశారు. ఈ విధానాలను ప్రతిఘటించిన ప్రజలను-నీటి తీరువా పెంపుకు నిరసనపై కాలర్లలో కాల్పులు, బషీర్బాగ్‌లో కాల్పులు-నిర్బంధంతో అణచివేశారు. టిడిపి విధానాలను విమర్శించి అధికారంలోకి వచ్చిన కాంగ్రెసు కూడా విభజన-సమైక్యతా వివాదాన్ని సాగలాగి ప్రజల మధ్య వైమనస్యాలను పెంచటాన్ని కొనసాగించింది. ప్రపంచబ్యాంకు రూపొందించి యిచ్చిన పథకాలకు ఇందిరా, రాజీవ్‌ల పేర్లు పెట్టి అమలు జరిపింది. విద్య, వైద్యరంగాల ప్రైవేటీకరణను పూర్తి చేసింది. ఇలా నల్లేరుపై బండిలా ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను అమలు జరుపుకునేందుకు, తామే సృష్టించిన ప్రాంతీయ అసమానతలను విద్యేషాలుగా రెచ్చగొట్టాయి.

రాష్ట్రం సమైక్యంగా వున్నా, విడిపోయినా ప్రజలెదుర్కొంటున్న మౌలిక సమస్యలేవీ పరిష్కారం కానివ్వరనీ, ప్రజలను కుల, మత, ప్రాంతీయ ప్రాతిపదికగా చీల్చి దోపిడి అణచివేతలను పెంచే విధానాన్ని కొనసాగిస్తాయనీ, ఇది రాజకీయ జీవనంలో ఫాసిస్టు ధోరణిని పెంచుతుందనీ “జనశక్తి” పదే పదే హెచ్చరిస్తూ వచ్చింది. రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలు ఏర్పడిన తర్వాతి పరిణామాలు దీనినే తెలియజేస్తున్నాయి.

ప్రాంతీయ వైమనస్యాలను పెంచటమే పనిగా ఇరురాష్ట్రాల పాలక పార్టీలు పెట్టుకున్నాయి. ఫీజు రీఎంబర్స్‌మెంటు స్కిమును వివాదంగా చేశారు. ఇంటరు పరీక్షలు ఆ తర్వాత వివిధ ప్రవేశ పరీక్షల నిర్వహణను వివాదంగా మలిచారు. లక్షలాది విద్యార్థులను అయోమయంలో పడవేసి ఆందోళనతో పొరుగు రాష్ట్రంపై కోపాన్ని కలిగించేందుకు పూనుకున్నారు. ఇంత వివాదానికి రాష్ట్ర విభజన చట్టాన్నే ఆధారం చేసుకున్నారు. ఆ చట్టాన్ని అమలు జరపాల్సిన కేంద్రం చేద్యం చూస్తూ కూర్చుంది తప్ప ఇరు ప్రభుత్వాల మధ్య ఒక అంగీకారాన్ని తెచ్చేందుకు పూనుకోలేదు. పైగా విభజన చట్టంలో లోపాలను సవరించటానికి అందరూ అంగీకరించాలంటూ, ఈ వివాదాలలో కల్పించుకోబోనని చెప్పింది. అలాగే జలవనరుల సమస్య. ఎవరి లెక్కలు వారివే. ఎవరి ఇష్టం వచ్చినట్లు వారు వాడుకోవటమే. మొత్తం వివాదంతో ప్రాంతీయ విద్యేషాలను రగులుస్తారు తప్ప పరిష్కారానికి ఎవరూ పూనుకోరు. మొత్తం వివాదంలో ఒక వాస్తవం వెలుగులోకి వచ్చింది. నీటి ప్రాజెక్టుల ప్రాధాన్యత క్రమం త్రాగునీరు, సాగునీరు, విద్యుదుత్పత్తి కాగా, ఇరు ప్రభుత్వాలూ దీన్ని తల్లకిందులు చేసి విద్యుదుత్పత్తికి నీటిని వాడాయి. ఇరు రాష్ట్రాలలోనూ రైతాంగానికి మొండిచెయ్యి చూపించాయి. ఇప్పుడు రిజర్వాయర్లలో మిగిలిన నీటి పంపకాన్ని వివాదం చేసి అసలు విషయాన్ని దాచిపెడుతున్నాయి. అలాగే విద్యుత్తు పంపకం సమస్య.

ఇక ఈ వివాదాలతోపాటు ప్రజలకు ఆశల పందిళ్లు వేయటం ప్రారంభించారు. ఏపిలో కొత్త రాజధాని నిర్మాణమే ఏకైక సమస్యగా చిత్రిస్తున్నారు. అంతర్జాతీయ స్థాయికి నగర నిర్మాణమంటూ హడావుడి చేసి మొత్తం డిజైన్లు, ప్లానులు, నిర్మాణం సింగపూర్ కంపెనీల చేతిలో పెట్టారు. ఇదెంత సిగ్గుమాలిన విషయమో తెలియాలంటే విజయవాడలోని స్కూల్ ఆఫ్ ప్లానింగ్ అండ్ ఆర్కిటెక్చర్ (అఖిల భారత విద్యా సంస్థ) విద్యార్థులు రాష్ట్రం ఏర్పడగానే కొత్త రాజధానికి తగిన ప్రణాళికలను రూపొందించారు. భూవినియోగం, పర్యావరణం, ఆర్థికంగా భవనాల డిజైను వంటి అంశాలలో ఉత్తమంగా వుందని దాని డీన్ ఆమోదించి ప్రభుత్వానికి అందజేశారు. విద్యార్థులే పథకాన్ని రచించగల స్థాయిలో వుండగా విదేశీ కంపెనీల చుట్టూ పరుగుతీయటం వెనుక సంకుచిత ప్రయోజనాలు స్పష్టమే. హైదరాబాదు అభివృద్ధికి ఈ సింగపూర్ మంత్రాన్నే కేసిఆర్ జపిస్తున్నాడు. హుస్సేన్ సాగర్ చుట్టూ అందమైన ఆకాశ హోర్మాల్‌లను నిర్మిస్తానంటున్నాడు. హుస్సేన్‌సాగర్ ప్రాంతాన్ని సుందరీకరిస్తానంటున్నాడు. జపాను సాయంతో వాటర్ గ్రిడ్‌లు, విద్యుత్తు గ్రిడ్‌లంటూ ఇరు రాష్ట్రాలూ తాగునీరు, విద్యుత్తు ఛార్జీలను పెంచేందుకు రంగాన్ని నిర్ధం చేస్తున్నాయి. నీటి ప్రాజెక్టుల ఆధునీకరణ పేరిట ఇరు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రపంచబ్యాంకు నుండి అప్పు తీసుకుని సాగునీటి ఛార్జీలను పెంచేందుకు పూనుకున్నాయి. జిల్లాకొక ఓడరేవు నిర్మిస్తానని చంద్రబాబు అంటే తెలంగాణా ప్రతిజిల్లాలోనూ బటి రంగాన్ని తెస్తానని కేసిఆర్ వాగ్దానాలు చేస్తున్నారు. విదేశీ పెట్టుబడులను ఆహ్వానించటం కోసం ఇరు రాష్ట్రాల పాలకులూ పోటీ పడుతున్నారు. తామివ్వబోయే రాయితీలను ఏకరువు పెడుతున్నారు. అదే రైతాంగ రుణమాఫీ చేస్తామన్న తమ వాగ్దానం అమలు చేయాల్సి వస్తే ఎన్ని రకాలుగా కుదించాలో చూస్తారు. ఇరు రాష్ట్రాల్లో దాదాపు గత ఏడాది 800 మంది రైతులు ఆత్మహత్యలు చేసుకున్నా వీటిని నివారించేందుకు ఎలాంటి చర్యలూ తీసుకోకపోగా, మార్కెట్టును బట్టి సాగును చేపట్టాలని రైతాంగానికి ఎదురు ప్రశ్నేసి, నిండాపూర్వకంగా మాట్లాడుతున్నారు.

ప్రజలెదుర్కొంటున్న ఏ ఒక్క మౌలిక సమస్యనూ పరిష్కరించలేని పాలకులు ప్రశ్నిస్తున్న ప్రజలను, వారిలో పెరుగుతున్న అసంతృప్తిని అణచివేసేందుకు ఫాసిస్టు పద్ధతులను అనుసరిస్తున్నారు. విభజన, సమైక్యతా ఉద్యమాలన్న వాటికి నాయకత్వం వహించినప్పుడే పాలకవర్గ ప్రతినిధులు తమ ఫాసిస్టు కోరలను బయటపెట్టారు. ఇప్పుడు రెండు రాష్ట్రాలుగా ఏర్పడిన తర్వాత ఫాసిజం పడగవిప్పుతున్నది. ప్రజాస్వామిక విలువలన్నింటినీ కాలరాస్తున్నది. మతానికి రాజ్యవ్యవస్థలో చోటులేకుండా చేసిన ప్రజాస్వామిక నూత్రాన్ని ప్రక్కనబెట్టి, ఒక మతం పండగను అధికారిక పండగగా ప్రకటించటం, ప్రభుత్వ ఖర్చుతో ఆధ్యాత్మిక కేంద్రాల ఏర్పాటుకు పూనుకోవటంతో ప్రారంభించారు. విమర్శించిన మీడియాను తొక్కివేస్తానంటూ కేసిఆర్ అసాధికారిక నిషేధాలు విధించటం ఫాసిస్టు ధోరణిలో భాగమే. కొత్త రాజధాని గురించి ఏ వివరాలు చెప్పకుండా, రైతుల నుండి భూములు లాగుకునేందుకు టిడిపి ఫాసిస్టు తరహా అనుసరిస్తున్నది. బలవంతంగా భూసేకరణ చేయమంటారా లేక నేను చెప్పిన భూసమీకరణకు అంగీకరిస్తారా అంటూ రైతాంగాన్ని బెదిరించి లొంగదీసుకునేందుకు అనుసరిస్తున్న పద్ధతి గర్హనీయమైనదే. సారవంత సాగుభూమి యివ్వమన్న రైతాంగంపై బెదిరింపులు,దాడులూ సాగించటమూ, వీటికి అధికార ప్రతిపక్షాలు పరస్పరం నిందించుకోవటమూ, వారే దీనిని రెండు అగ్రకులాల తగాదాగా చిత్రించటమూ (తరువాయి 2వ పేజీలో)

www.janasakthionline.com

లోపలి పేజీల్లో...

- ◆ అమెరికా : శ్వేతజాతి అధిపత్యానికి వ్యతిరేకంగా వెల్లువెత్తుతున్న నిరసనలు
- ◆ శ్రీలంక : ఉనికి కోసం మత్స్యకారుల పోరాటం
- ◆ భారత సమాచార రంగంలోకి విదేశీ పెట్టుబడి చొరబాటు
- ◆ స్థిరాస్థి వ్యాపార వర్గాల ప్రయోజనాల కోసమే రైల్వేస్టేషన్ల ప్రైవేటీకరణ
- ◆ రైతాంగాన్ని కల్లోలపరుస్తున్న దిగుమతులు
- ◆ ప్రజారోగ్య వ్యవస్థ దుస్థితిని వెలుగులోకి తెచ్చిన జూనియర్ వైద్యుల ఆందోళన
- ◆ చెరకు ధర పెంచని ఫ్యాక్టరీ యజమానులు

పెచ్చరిల్లుతున్న మతోన్మాద శక్తులు

సంఘటిత వర్గపోరాటాల ఆవశ్యకత

కేంద్రంలో అధికారంలోకి వచ్చిన హిందూ మతోన్మాద సంఘాలు తమ మధ్య పనివిభజనను చేసుకున్నాయి. ఒకరు అభివృద్ధి నినాదాలతో ఊదరగొడితే మరొకరు విద్యేష వచనాలతో రెచ్చగొడతారు. ఒకరు ఉపాధి కల్పన గురించి కట్టుకథలు చెబుతుంటే మరొకరు మతమార్పిడుల నిరోధం గురించి, ముస్లింలనూ, క్రైస్తీయననూ తిరిగి హిందువులుగా మార్చే కార్యక్రమాన్ని చేపడతారు. ఒకరు స్వచ్ఛ భారత్ గురించి మాట్లాడుతుండగా, మరొకరు రాజకీయ ప్రత్యర్థులపై బూతుల పంచాంగం విప్పుతారు. ఒకరు హింసావాదమే అభివృద్ధికి ఆటంకమని ప్రచారం చేస్తూంటే, మరొకరు గాఢే గాంధీని కాదు నెహ్రూని చంపి వుండాల్సిందని వదరుతారు. ఒకరు మహిళల రక్షణకు అన్ని చర్యలూ తీసుకుంటామని చెప్పుకుంటుండగా, మరొకరు మహిళలు ఎలాంటి దుస్తులు ధరించాలో ఎలా ప్రవర్తించాలో నిర్దేశిస్తారు. ఇదంతా దేశాన్ని ప్రపంచంలో నెంబర్‌వన్ స్థానంలో నిలపటానికి ఒకరంటే, తరతరాల హిందూ సంస్కృతిని పరిరక్షిస్తున్నామని మరొకరంటారు. భారత యువతకు ప్రపంచానికి వెలుగునివ్వగల జ్ఞాన సంపదనిస్తానని ఒకరు ఆశలు పెడతారు. ఈనాటి శాస్త్ర, సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని మించిన జ్ఞానాన్ని ప్రాచీన భారతం సాధించింది చూడడంటూ ప్లాస్టిక్ సర్జరీకి వినాయకున్ని, మోటారు కార్లకు మహాభారత రథాలనూ, విమానాలకు రామాయణ పుష్పకాన్ని పేర్కొంటూ యువతను నిర్వీర్యం చేసేందుకు పూనుకుంటారు. పుక్కిటి పురాణాలకు శాస్త్రీయ జ్ఞానస్థాయినిస్తున్నారు. ఆర్యుల నుండి కుషానులు, ఆరబ్బుల వరకూ వాయువ్య ప్రాంతం గుండా భారత్‌లోకి వచ్చి ఇక్కడ కలగలిసిపోయి సమష్టి సంస్కృతి నిర్మాణమైన చరిత్రను వక్రీకరించి ముస్లింలను మాత్రమే దురాక్రమణదారులుగానూ, ఆర్యులు బయటి నుండి రాలేదు ఇక్కడి వారేనని పదే పదే ప్రబోధిస్తూ యువత మనస్సులను విషపూరితం చేస్తున్నారు. హిందూత్వం, హిందూ సంస్కృతి, సంప్రదాయం అంటే తామిస్తున్న నిర్వచనాలను కాదన్నవారిని మతభ్రష్టులుగా చిత్రిస్తున్నారు. అలాంటి వారిపై భౌతికదాడులు సాగించటమే మిగిలివుంది. త్వరలోనే ఇది మొదలౌతుంది. ఎందుకంటే మతోన్మాద ముసుగు ధరించిన వారికి ఒక శతృవు కావాలి; ప్రతి సమస్యకు ఆ శతృవునే కారణంగా చూపాలి. హిల్లరు యూదులపై ఇలాగే దాడి చేశాడు. ఇప్పుడదే జర్మనీలో వలసవచ్చిన కార్మికుల వల్లనే జర్మను యువతకు ఉద్యోగాలు లభించటం లేదంటూ వారిపై భౌతికదాడులకు పురికొల్పుతున్నారు. తాలిబన్, అల్‌ఖైదాల మతోన్మాదం ఇప్పుడు తమనుకాదన్న ముస్లిం ప్రజలపైనే దాడులు సాగిస్తున్నాయి. మాలేగావ్‌లో బాంబులు పేల్చి ముస్లింలపైకి నెట్టింది సంఘపరివార శక్తులేనన్నది గుర్తుంచుకుంటే హిందూ మతోన్మాద శక్తులు తమను వ్యతిరేకించిన హిందువులపై దాడులు సాగిస్తే ఆశ్చర్యపడాల్సిందేమీ లేదు.

మతోన్మాదంతో దేశాన్ని ఛిన్నాభిన్నం చేయాలనుకుంటే అది సాధ్యం కాదని భారత ప్రజలు పదే పదే నిరూపించారు. 120 కోట్లమంది భారత ప్రజలు, అందులో దాదాపు 19 కోట్ల ముస్లిం ప్రజలున్న దేశంలో మతోన్మాదుల ఆటలు సాగవు. ప్రతిఘటన ఎదురౌతుంది.

ఆ ప్రతిఘటన సరైనదిగా వుండి మతోన్మాదాన్ని మట్టి కరిపించేదిగా వుండాలంటే మూలాలకు వెళ్లి పరిశీలించాలి. మతమదైనా తరతరాలుగా సహజీవనం సాగిస్తున్న భారత ఉపఖండ ప్రజల మధ్య మతచిచ్చును రగిల్చింది బ్రిటీషు వలస పాలకులు. వారి విభజించి-పాలించే విధానాన్నే చేపట్టిన భారత పాలకవర్గాలు మతచిచ్చును రగిలిస్తూ వస్తున్నాయి. తమ దోపిడీవర్గ ప్రయోజనాలను రక్షించుకుంటూ వస్తున్నాయి. నూతన ఆర్థిక విధానాల అమలుతోపాటుగా బాబ్రీ మసీదు కూల్చివేతకు పూనుకుని మతవిద్యేషాలను రెచ్చగొట్టటం పై లక్ష్యంతోనే.

అభివృద్ధి, మతోన్మాద నినాదాల హోరులో ప్రజల దృష్టికి రాకుండా చేస్తున్న అంశాలను చూడండి. రిటైలు రంగంలోకి విదేశీ పెట్టుబడులను అనుమతిస్తే మన యువత సెల్ఫ్‌బాయిస్, సెల్ఫ్ గర్వ్‌గా మారిపోతారని 2012 లోక్‌సభలో వాదించిన అరుణ్ జైట్లీ, విదేశీ పెట్టుబడులకు అన్ని సౌకర్యాలు యిస్తానని నేడు ఆర్థిక మంత్రిగా ప్రకటించాడు. ఆనాడు అమెరికా - భారత్ అణుఒప్పందాన్ని వ్యతిరేకించిన బిజెపి ఇప్పుడు ఆ ఒప్పందాన్నే విస్తరించేందుకు ఒబామాకు హామీ యిచ్చింది.

2014 శీతాకాల పార్లమెంటు సమావేశాలను చూడండి. ఈ సమావేశంలో లోక్‌సభలో 17 బిల్లులు ఆమోదం పొందాయి. కొత్తగా 15 బిల్లులు ప్రవేశపెట్టారు. రాజ్యసభ 10 బిల్లులను ఆమోదించగా, ఒక బిల్లు ప్రవేశపెట్టబడింది. వీటిలో చాలా బిల్లుల మీద చర్చలు జరగలేదు. ఒకటి రెండు బిల్లులపై జరిగిన చర్చ వంచనాత్మకంగానే వుంది. కార్మిక చట్టాల సవరణ బిల్లుపై రాజ్యసభలో కాంగ్రెసు పార్టీ కార్యదర్శి మదుసూదన్ మిస్త్రీ దాదాపు గంటసేపు బిల్లులోని లోపాల గురించి, అవి కార్మిక హక్కులను కాలరాస్తున్న తీరు గురించి మాట్లాడి చివరకు “నేను బిల్లులోని సారాంశాన్ని తీవ్రంగా వ్యతిరేకిస్తున్నాను. కానీ బిల్లును బలపరుస్తున్నాను” అని చెప్పాడు. వెంటనే రాజ్యసభ బిల్లును ఆమోదించింది. అలాగే ప్రభుత్వరంగ సంస్థలలోని వాటాల అమ్మకంపై యుపిఎ ప్రభుత్వంపై బిజెపి చేసిన విమర్శలు దాదాపు వామపక్షాలు చేసిన విమర్శలాగే వుంది. కాగా ఇప్పుడు (తరువాయి 2వ పేజీలో)

బాలకార్మికుల దురవస్థ

మనదేశంలో బాలకార్మిక వ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా జీవితకాలం పనిచేసిన కైలాష్ సత్యార్థికి నోబుల్ బహుమతి లభించింది. ఈ బహుమతి గెలుపొందడమనేది మనలను ఆనందంతో ముంచెత్తక పోగా, 67 సం॥ల ‘స్వతంత్ర’ భారతదేశంలో, ‘ప్రజాస్వామ్య’ పాలనలో బాలకార్మికుల దురవస్థ ఎంత తీవ్రంగా వుందో గుర్తుచేస్తోంది.

అధికారిక అంచనాల ప్రకారమే, 45 లక్షల బాలులు, బాలకార్మికులుగా పనులలో వున్నారు. కానీ, 1991 నాటి జనాభా లెక్కల ప్రకారం ఒక కోటి 13 లక్షల మంది బాలకార్మికులున్నారు. 2001 నాటికి ఈ సంఖ్య 1 కోటి 27 లక్షలకు పెరిగింది. కాగా, బాలకార్మికులను రక్షించి, వారిని పునరావాస కేంద్రాలకు తరలించే విధానాలను అనుసరిస్తున్నామని ప్రభుత్వాలు ఎంతగాపుగా అరచి చెప్పుకుంటున్నప్పటికీ, 2014 నాటికి బాలకార్మికుల సంఖ్య మరింతగా పెరిగింది. వాస్తవానికి, అధికారిక లెక్కలకంటే బాల కార్మికుల సంఖ్య మరింత అధికంగా వుంటుంది. ఇది - తమ లాభాల సముపార్జన కోసం పెట్టుబడిదారులు క్రూరంగా, మరింత తీవ్రంగా బాలలపై సాగిస్తున్న దోపిడీనాక, ఈ దేశంలో ప్రజలు ఎదుర్కొంటున్న దుర్భర పేదరికం ఎంత మోతాదులో వుందో తెలియజేస్తోంది.

ప్రత్యేకించి నయా ఉదారవాద, సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ యుగంలో మనదేశం ఆర్థికాభివృద్ధి దిశగా పరుగులు పెడ్తోందంటున్న మన పాలకుల, పాలక వర్గాల భారీ ప్రకటనల బూటకత్వాన్ని పెరుగుతున్న ఈ బాలకార్మికుల సంఖ్య బట్టబయలు చేస్తోంది.

అధిక సంఖ్యలో బాలకార్మికులు కట్టుబానిసలుగా దోపిడీ గురికాబడుతున్నారనే విషయం హృదయాలను కలచివేస్తుంది. అవసరాలు, పేదరికం వారిని ఇంటికి దూరం చేసి పని ప్రదేశాల్లో బందీలుగా చేస్తోంది.

బాలల చేత పరిశ్రమలలో చాకిరి చేయించటాన్ని నిషేధిస్తున్న భారత రాజ్యాంగంలోని 24, 24ఎ విభాగాలుగానీ, 1986లోని బాలకార్మిక (నిషేధం, అదుపు) చట్టంగానీ; లేక ఇందుకు సంబంధించిన మరే చట్టాలుగానీ బాలలను దోపిడీ నుండి, బానిసత్వం నుండి బయట పడవేయలేకపోతున్నాయి. బాలకార్మిక వ్యవస్థను వేర్లతో పెకలించలేకపోతున్నాయి.

అత్యంత కారుచౌక శ్రామికులుగా, ఈ బాల కార్మికులు రోజుకు 12 గంటల నుండి 16 గంటల వరకు నిర్బంధంగా వెట్టిచాకిరికి గురవుతున్నారు.

అనియత రంగాలలో బాలకార్మికుల వినియోగం హెచ్చు స్థాయిలో వుంది. వ్యవసాయరంగంలో పని చేస్తోన్న బాలకార్మికులు ఆధునిక వ్యవసాయ యంత్రాల

కారణంగా తరచూ ప్రమాదాలబారిన పడుతున్నారు. అంతేగాక విషపూరిత రసాయన ఎరువులు, పురుగు మందుల ప్రభావానికి అనారోగ్యం బారిన పడటం జరుగుతూంది. వ్యవసాయ రంగంతోపాటు బాలలు గాజు తయారీ పరిశ్రమ, గనులు, నిర్మాణరంగం, కార్పెట్ల తయారీ, జరీ, టపాకాయల తయారీ, అగ్గిపుల్లల పరిశ్రమ మొదలైన వాటిల్లో అధికసంఖ్యలో పనిచేస్తున్నారు. దీనితోపాటుగా నయా ఉదారవాద విధానాల అమలుతో మనదేశంలో ఉనికిలోకి వచ్చిన దుస్తుల తయారీ పరిశ్రమలో బాలకార్మికులను ఎక్కువగా ఉపయోగిస్తున్నారు. అంతర్జాతీయంగా పేరెన్నికగన్న బ్రాండ్ల దుస్తులు తయారుచేసి పంపే ఈ పరిశ్రమలు అధికభాగం పనులను ఔట్సోర్సింగ్ పేరుతో నిర్వహిస్తూ బాలకార్మికుల, మహిళల శ్రమశక్తిని కొల్లగొడ్తున్నాయి.

దుస్తుల తయారీ ఇళ్ళ వద్ద సాగుతూండడం, ఇళ్ళ వద్ద తయారీలో బాలకార్మికులను వినియోగించడం, ఇవి ఏ చట్టపరిధిలోకి రాకపోవటాన్ని ఆసరాగా చేసుకుని అధిక పనిభారం వుండి మెడ, వెన్నుచొప్పులు అధికంగా వచ్చే పనులకు బాల కార్మికులను వినియోగిస్తున్నారు.

తల్లిదండ్రుల దుర్భర దారిద్ర్యం, జీవితావసరాల కారణంగా తల్లిదండ్రులు కూడా తమ బిడ్డలను బాలకార్మికులుగా పంపేందుకు నెట్టబడుతున్నారు.

ఈవిధంగా ఇళ్ళలో తయారీచేసే వాటిలో బీడీలు చుట్టడం వంటి పనులను బాలలచే చేయిస్తున్నారు. అలాగే కార్పెట్ తయారీ, టపాకాయల తయారీ పరిశ్రమలలో బాలకార్మికుల శ్రమ చౌకగా దోపిడీ చేయబడుతోంది. ఈ పరిశ్రమలలో జరిగే ప్రమాదాలలో తరచూ బాలకార్మికులు కాళ్ళు, చేతులు, ప్రాణాలు సైతం కోల్పోవటం జరుగుతోంది. గనులు, రసాయన పరిశ్రమలు మరియు ఇతర ప్రమాదకర పరిశ్రమలలో పనిచేస్తున్న బాలకార్మికుల పరిస్థితి ఇందుకు భిన్నంగా లేదు.

ఏమైనా బాలల ఈ దురవస్థకు, పేదరికానికి కారణం - సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణతో ముంచెత్తబడిన ఈ దేశపు అర్థవ్యూహంలో వ్యవస్థలో వుంది.

నేటి అర్థవ్యూహంలో, అర్థవలస వ్యవస్థను కూలద్రోసే దిశగా; అంతరాలను, పేదరికాన్ని అసమానతలను పెంచి పోషించి లాభాల కొరకు శ్రమదోపిడీ సాగించే వ్యక్తులు, కార్పొరేట్లు పోగేసు కోవడం వంటి దుర్మార్గజాలన్నింటినీ రూపుమాపే సామ్యవాద వ్యవస్థ స్థాపన దిశగా కృషి సాగినపుడే బాలకార్మికుల దురవస్థను తొలగించటానికి నిజాయితీగా చేసే ప్రయత్నమేదైనా విజయవంతం కాగలదు. ★

పెచ్చరిల్లుతున్న... (మొదటిపేజీ తరువాయి)

అధికారంలోకి వచ్చి ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకులలో వాటాలను అమ్మటానికి పూనుకుంది. అలాగే రైతుల ఆత్మహత్యలపై బిజెపి కాంగ్రెసుకు వ్యతిరేకంగా పెద్దయెత్తున ప్రచారం చేసింది. 2014లో విదర్భలో 1024మంది రైతులు ఆత్మహత్యల పాలనబడ్డారు. అయినా కాంగ్రెసు, బిజెపిలు దీని గురించి ఒక్కమాట మాట్లాడటం లేదు.

ఇప్పుడు ప్రతిపక్షాలన్నింటికీ వున్న ఒకే అంశం. హిందూ మతోన్మాదం. నూతన ఆర్థిక విధానాలను పూర్తిగా అమలు జరిపి దేశ సర్వ రంగాలనూ సామ్రాజ్యవాదుల దోపిడీ పోసే పనిలో బిజెపి, కాంగ్రెసు చక్కగా సహకరించుకుంటున్నాయి. ప్రాంతీయ పార్టీలైన ఏఐడిఎంకే, బిజూజనతాదళ్, టిడిపి, టిఆర్ఎస్ లు కేంద్ర ప్రభుత్వ అనుకూలంగా వ్యవహరిస్తున్నాయి. పార్లమెంటులో మిగిలిన పక్షాలు వామపక్షపార్టీలు, టియంసీ తదితర పార్టీల సంఖ్య అల్పమే. ఇక పార్లమెంటులో తగిన చర్చ లేకుండానే ప్రజా వ్యతిరేక విధానాలన్నీ ఆమోదం పొందుతాయి. ఇక మిగిలేది పార్లమెంటు బయట మతోన్మాదం గురించి ఈ పార్టీల వాగాడంబరమే. ఎన్నికలను దృష్టిలో వుంచుకుని యుపిఎ ప్రభుత్వం అమలు చేయకుండా ఆపి వుంచిన విధానాలన్నింటినీ నరేంద్రమోడీ ప్రభుత్వం అమలు చేయటానికి పూనుకుంది. దీనితో కాంగ్రెసు ఆ విధానాలను విమర్శించే బదులు వాటిలోని “లోపాలను” సరిచేసే పేరిటనమర్దించటానికి

పూనుకుంది. భారత దోపిడీ పాలకవర్గాలూ, సామ్రాజ్యవాద శక్తులు కోరుతున్న విధానాలను అమలు జరపటానికి పాలకవర్గాల రెండు ప్రధాన పార్టీలు పూనుకున్నాయి. ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను నల్లేరుపై బండిలా దొర్లించుకుపోయేందుకు ప్రజలను విడదీసేందుకు మతోన్మాదాన్ని రెచ్చగొడుతున్నాయి.

ఈ లక్ష్యంతో ఇంతవరకూ తమకంతగా స్థానంలేని రాష్ట్రాలలోకి విస్తరించేందుకు సంఘ పరివార్ శక్తులు ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాయి. పశ్చిమబెంగాల్ లో బర్ద్వాన్ లో జరిగిన బాంబు ప్రేలుడుతో ఆవి ముస్లిం వ్యతిరేక ప్రచారాన్ని ముమ్మరం చేశాయి. బంగ్లాదేశ్ నుండి ముస్లిం చొరబాటుదారుల సమస్యను గోరంతను కొండతలు చేసి ముస్లిం వ్యతిరేక ప్రచారాన్ని సాగిస్తున్నది. అలాగే ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణా, తమిళనాడుల్లోకి మతోన్మాదాన్ని విస్తరింపచేసే పనిలో వుంది.

పాలకవర్గాలాడుతున్న విభజించి-పాలించే విధానానికి తెరదించాలంటే ప్రజాస్వామికవాదులూ, దేశభక్తులూ గుర్తించాల్సిన అంశాలున్నాయి. మతోన్మాదానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడటమంటే అన్యాయానికి, అసమానత్వానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడటమే. ఏ మతానికీ, కులానికీ, ప్రాంతానికీ, లింగానికీ చెందినప్పటికీ ఈ దేశ పౌరులందరి హక్కుల రక్షణకూ పోరాడటమే. ప్రజలపై దోపిడీ పీడనలను పెంచే విధానాల అమలుకు మతోన్మాదాన్ని వాడుతున్న విధానాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలను సంఘటితపరిచి పోరాడాలి. ★

విదేశాలకు అక్రమార్జనల తరలింపు

గత పదేళ్లుగా యుపిఎ, ఎన్డీఎ కూటములు రెండూ విదేశీ బ్యాంకుల్లో దాచిన నల్లధనాన్ని బయటకు తీస్తామంటూ. దానిని సంక్షేమ కార్యక్రమాలకు వినియోగిస్తామంటూ ఊదర పెడుతున్నాయి. కానీ ఒక్క పైసా కూడా బయటకు రాలేదు. పైగా సుప్రీం కోర్టుకు విదేశాలలో బ్యాంకు ఖాతాలున్నవారి పేర్లు అందించి, వీటిని పరిశీలిస్తున్నామంటూ క్రూర పరిహాస మాడారు. ప్రభుత్వానికి భయపడి పన్నులు లేని దేశాల ద్వారా ఈ నల్లధనాన్ని తిరిగి దేశంలోకి తెస్తున్నారంటూ (అదేదో మంచి పరిణామంలాగా) వార్తలు ప్రచారంలో పెట్టారు.

భారత బడా బూర్జువాలూ, బడా వాణిజ్య కుటుంబాలూ అక్రమంగా నిధులను విదేశాలకు తరలించటం వరద ప్రవాహంలా సాగుతున్నదని గ్లోబల్ ఫైనాన్షియల్ ఇంటెలిగ్రిటీ (జిఎఫ్ఐ) అన్న సంస్థ చేసిన అధ్యయనంలో బయటపడింది. 2003 నుండి 2012 మధ్యకాలంలో భారత్ నుండి 43,900 కోట్ల డాలర్లు (25 లక్షల కోట్ల రూ॥పైగా) అక్రమంగా తరలి వెళ్లాయనీ, ఇందులో 9480 కోట్ల డాలర్లు ఒక్క 2012 సంవత్సరంలోనే విదేశాలకు చేరిందనీ అది తెలిపింది. ఇది 2013లో స్థూల దేశీయ ఉత్పత్తి (జిడిపి)లో 23 శాతం. ప్రతి ఏడాది నల్లధనం తరలింపు 9.4 శాతం చొప్పున పెరుగుతుండటం, ప్రపంచ జిడిపి రేటు పెరుగుదల కంటే రెట్టింపుగా వుండటం ఆందోళన కలిగిస్తున్నదని జిఎఫ్ఐ పేర్కొంది.

అక్రమ నిధుల తరలింపు రెండు మార్గాలలో సాగుతున్నది. ఒకటి : విదేశీ వాణిజ్యంలో తప్పుడు లెక్కలు, అంటే ఎగుమతి చేసిన సరుకును అమ్మిన ధర కంటే తక్కువగా చూపటం; అలాగే దిగుమతి చేసుకున్న సరుకుకు చెల్లించిన ధర కంటే ఎక్కువగా చూపటం అలా మిగిలిన సొమ్ము విదేశీ ఖాతాల్లో దాచటం, మొత్తం అక్రమ తరలింపుల్లో ఇది 77.8 శాతంగా వుందని, ఆసియా దేశాలకు సంబంధించి

ప్రాంతీయ వైమిగ్సాస్... (మొదటిపేజీ తరువాయి)

దీని పరాకాష్ఠే రాజధాని ప్రకటిత ప్రాంతంలో భూములివ్వ నిరాకరిస్తున్న గ్రామాలలోని రైతుల పంటలూ, యిళ్లు తగులబెట్టబడటం ఎవరో చూస్తే విషయాన్ని ప్రజలమధ్య, కులాలమధ్య వైషమ్యపు చిచ్చు రేపడానికి అన్నట్లున్నది. తగలబెడుతున్నారని ఫోనులు చేసినా అటు వైపురాని పోలీసులు, ఇప్పుడు ఆచూకీ చెలితే ఐదు లక్షల రివార్డు అని ప్రకటించటం నేరస్తులను పట్టుకోజోవటం లేదని చెప్పుకోవటమే. చేసిన విమర్శ సరైనదో కాదో సమాధానం చెప్పకుండా విచారణలో వున్న అవినీతిని పేర్కొని విమర్శించే హక్కు లేనట్లుగా ఫాసిస్టు తరహా ధోరణిని టిడిపి ప్రదర్శిస్తున్నది. రాష్ట్రాల రాజకీయ జీవనాన్ని ఫాసిస్టు ధోరణులతో నింపుతున్నాయి.

కుల, మత, ప్రాంతీయవిద్వేషాలతో ప్రజలను చీల్చివేయటం, ప్రజాకర్షక పథకాలతో వారిలోని అసంతృప్తిని చల్లార్చ చూడటం, పోరాట పథాన్ని చేపడితే పాశవిక నిర్బంధంతో అణచివేయటం. ఇదీ భారత పాలకవర్గాలు అనుసరిస్తున్న విధానం.

శ్రీలంక ఉనికి కోసం... (3వపేజీ నుండి)

యూనియన్ శ్రీలంక సముద్ర ఉత్పత్తుల దిగుమతులను నిషేధించటం; శ్రీలంక ప్రభుత్వం తూర్పు ఆసియా భారీ నౌకలను సంయుక్త ఒప్పందాలతో చేపల వేటకు అనుమతించటం; భారత మత్స్యకారులు, శ్రీలంక ప్రాదేశిక జలాలలో ట్రాలర్లతో ఆక్రమణలు సాగించటం వంటివన్నీ శ్రీలంకలోని చిన్న మత్స్యకారులకు జీవనోపాధిని మృగ్యం చేస్తున్నాయి.

1976లో భారత, శ్రీలంక ప్రభుత్వాలు చేసుకున్న ఒప్పందం ప్రకారం నిర్ణయించుకున్న అంతర్జాతీయ తీరరేఖలను అధిగమించి నిరంతరం కొనసాగుతున్న భారత ట్రాలర్లఅతిక్రమణలతో శ్రీలంక మత్స్యకారులకు,

85.3 శాతంగా వుందని జిఎఫ్ఐ అంచనా. రెండవది: బ్యాలన్స్ ఆఫ్ పేమెంట్స్ లీకేజీల రూపంలో జరుగు తుంది. ఇలా తరలించగలిగింది బడా బూర్జువాలూ, బడా వాణిజ్యమేనన్నది స్పష్టమే.

ఈ అక్రమార్జనలను తిరిగి దేశంలోకి తీసుకొస్తు న్నందున, విదేశీ బ్యాంకుల్లో దాచిన నల్లధనం గురించిన అంచనాలు అతిగా వుంటాయన్న వాదన కూడా వుంది. నల్లధనాన్ని తెల్లధనంగా మార్చుకునే అవకాశముంటే ఎవరూ వదులుకోరు. “అక్రమ తరలింపు పద్ధతులన్నీ అందరికీ తెలిసినవే. వాటిని అరికట్టే చర్యలు లేవు. దీనిలో తిరిగి దేశంలో వస్తున్నవి అత్యల్పం” అని ఇండియన్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ ఫైనాన్స్ డైరెక్టర్ అమన్ అగర్వాల్ అన్నారు.

ఇలా అక్రమ తరలింపుల్లో రష్యా, చైనా, మెక్సికోల తర్వాత నాల్గవ స్థానంలో భారత్ వుంది. ఇలా ద్రవ్య వనరులు తరలిపోవటం అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాల ఆర్థిక వ్యవస్థలను క్రుంగదీస్తుంది. ఈ అక్రమ తరలింపును ఆపితే, ఉండిపోయిన నిధులు ఇక్కడ మదుపు పెట్టడం జరిగి వృద్ధి రేటు పెరుగుతుంది.

ఈ తరలింపు ఎంత పెద్ద స్థాయిలో వుందో అర్థమయ్యేందుకు మరో విధంగా చూద్దాం. గత పదేళ్లలో అక్రమంగా తరలిపోయిన 25లక్షల కోట్లు అంటే దాదాపుగా 12వ పంచవర్ష ప్రణాళికకు కేటాయించిన వ్యయం. దీనినే బ్యాంకులో వేస్తే సాలుకు 9 శాతం వడ్డీ లెక్కన కనీసం 2 లక్షల కోట్లు ఆదాయం వస్తుంది. దాదాపు ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర వార్షిక బడ్జెట్టుకు రెట్టింపు. దాదాపు దేశ విద్యారంగానికి చేస్తున్న ఖర్చు. మరో విధంగా చెప్పాలంటే నూతన ఆర్థిక విధానాల తర్వాత దేశంలోకి వచ్చిన విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులలో నాల్గవ వంతు.

ఇంత ధనాన్ని విదేశీ బ్యాంకుల నుండి తిరిగి మనమే రుణంగా తీసుకుని వడ్డీతో చెల్లిస్తున్నాము. ఇదొక విషవలయం. అప్పుల ఉచ్చు. ★

దీని లక్ష్యం దోపిడీ వర్గాల, సామ్రాజ్యవాదుల ప్రయోజనాలను నెరవేర్చేందుకు భారత ప్రజల శ్రమ, ఆర్థిక వనరులన్నింటినీ వినియోగించటం. కేంద్రంలో బిజెపి ప్రభుత్వం అభివృద్ధి-హిందూత్వ నినాదాలతో ఫాసిస్టు పాలన సాగిస్తుండగా, రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలలో విదేశీ పెట్టుబడికి జోహాకుంను ప్రాంతీయతత్వంతో రంగరించి ఫాసిస్టు పాలన సాగుతున్నది.

ప్రజలెదుర్కొంటున్న మౌలిక సమస్యలను పరిష్కరించకుండా పాలకులు ప్రాంతీయ విద్వేషాలను రగుల్చుతున్న తీరును ప్రజలలో ఎండగట్టాలి. మౌలిక సమస్యల ప్రాతిపదికన ప్రజలను వర్గసంఘాలలోకి సంఘటితపర్చాలి. పాలకవర్గాల విభజించి పాలించే విధానాన్ని ఎదుర్కొని ఓడించగలిగిది వర్గపోరాటాలేనని భారత శ్రమజీవులు సమీప చరిత్రలో నిరూపించారు. సమైక్య, సంఘటిత వర్గ పోరాటాలతో దోపిడీవర్గ పాలనపై పోరాడేందుకు ప్రజలను సంసిద్ధం చేయటమే నేడు విప్లవకారుల కర్తవ్యం. ★

భారత ట్రాలర్లకు నడుమ విభేదాలు పెరుగుతున్నాయి. ఒక్క 2014 సం॥లోనే, 744 మంది భారత మత్స్యకారులని ఈవిధమైన అతిక్రమణల కారణంగా శ్రీలంక నావికా విభాగ సిబ్బంది నిర్బంధంలోకి తీసుకున్నారు. ఇలాంటి అతిక్రమణలపట్ల భారత ప్రభుత్వం ఖచ్చితంగా వ్యవహరిస్తే, ఈ సమస్యను కనీసానికి తగ్గించవచ్చు. అదేవిధంగా తమిళనాడులోని ప్రభుత్వం, రాజకీయ పార్టీలు కూడా శ్రీలంక మత్స్యకారుల న్యాయమైన హక్కులను గౌరవించాల్సిన అవసరం వుంది. అంతే తప్ప, శ్రీలంక మత్స్యకారుల నోటివద్ద ఆహారాన్ని లాక్కునే భారత ట్రాలర్ల అతిక్రమణ చర్యలను తమిళ జాతీయ భావోద్వేగాలతో సమర్థించ బూనుకోవటం సరికాదు. ★

Read !

Subscribe!!

Class Struggle

Organ of Central Committee of CPI (ML)

Read !

Subscribe!!

వర్గసంఘర్షణ కాపుకార్

Hindi Organ of Central Committee of CPI (ML)

అమెరికా

శ్వేతజాతి ఆధిపత్యానికి వ్యతిరేకంగా వెల్లువెత్తుతున్న నిరసనలు

గత కొంతకాలంగా అమెరికాలో నివశిస్తున్న ఆఫ్రికా జాతీయుల నిరసనలతో అమెరికా హోరెత్తి పోతోంది. శ్వేతజాతీయులైన అమెరికా పోలీసు అధికారులు నల్లజాతివారిని అకారణంగా శిక్షించి, హింసించిన, కాల్చి చంపిన మూడు ఘటనలు వరుసగా జరగటం దేశ వ్యాపితంగా ఇంతటి ఉద్రిక్తతకు కారణమైంది. ఈ నిరసనాందోళనలతోపాటుగా వివిధ రూపాలలో నిరసనలు, టీవీటర్ వంటి సామాజిక మాధ్యమాలలో వేలాదిగా నిరసనలతోకూడిన అభిప్రాయాలు వెల్లువెత్తుతున్నాయి. నల్లజాతీయులై నందునే శ్వేతజాతి పోలీసు అధికారులు జాత్యహం కారంతో అకారణంగా వారిపై హంతకదాడులు చేయటం, హింసను ప్రయోగించటాలపై నల్ల జాతీయులు సాగించే నిరసనాందోళనలకు విస్తృత సంఘీభావం వ్యక్తమౌతోంది.

2014 జులై 17న, ఆరుగురు బిడ్డల తండ్రి అయిన 43 సం॥ ఎరిక్ గార్బర్ అనే నల్లజాతీయుడిని న్యూయార్క్ పోలీసు అధికారి అకారణంగా కాల్చి చంపాడు.

2014 ఆగస్టు 9న, మిస్సోరీలోని సెయింట్ టాయిస్కుకు చెందిన మైక్‌బ్రౌన్ అనే నిరాయుధుడైన ఓ నల్లజాతి యువకుని డేరిన్ విల్సన్ అనే ఓ శ్వేతజాతి పోలీసు అధికారి తుపాకి కాల్పులు జరిపి, 12 బుల్లెట్లు ప్రయోగించి మరీ హత్యగావించాడు.

2014 నవంబర్ 24న అమెరికా, క్లీవ్‌ల్యాండ్ పోలీస్ అధికారులు, ఓ ఆటబొమ్మ తుపాకితోనున్న 12 సం॥ నల్లజాతి బాలుడిని సమీపించి సమీపించగానే కాల్పులు జరిపి హత్యగావించారు.

2012లో ఫ్లోరిడాలో తమ పిరుగునే వున్న ట్రాయెన్ మార్షిన్ అనే ఓ నల్లజాతి యువకుని జార్జి జిమ్మర్మాన్ అనే శ్వేతజాతీయుడు హత్యగావించాడు.

చట్టాన్ని అమలుచేసే వారి చేతుల్లోనో, భద్రతా సిబ్బంది చేతుల్లోనే లేదా, ఆత్మరక్షణార్థంపేరిట శ్వేత జాతియుని చేతుల్లోనో లేదా ఈ మూడింటి ద్వారానో ప్రతి 28 గంటలకు ఓ ఆఫ్రో - అమెరికన్ హత్యకు గురవుతున్నాడని మెక్ ఫాడెన్ పేర్కొన్నాడు. ఈయన బ్రోక్లీన్‌కు చెందిన రచయిత, ఫోటోగ్రాఫర్ మరియు ఇంగ్లీషు ప్రొఫెసర్ కూడా. ఈయన ‘న్యూయార్క్ లైఫ్స్’, ‘ది గార్డియన్’, ‘వాషింగ్టన్ పోస్ట్’ వంటి పత్రికలలో వ్యాసాలు రాయటంతోపాటు ఆన్‌లైన్ సాహిత్య పత్రికకు మేనేజింగ్ సంపాదకునిగా కూడా వున్నారు.

ఒక నీగ్రో అయి వుండి, సాషేక్షంగా చైతన్య

యుతంగా వుండటమే శ్వేతజాతీయుల ఆగ్రహవేశాలకు కారణమౌతున్నది. అమెరికాలో పరిస్థితి ఈవిధంగా వుంది.

అమెరికా ప్రభుత్వం, పాలకులు వారు శ్వేతజాతీ యులైనా, నల్లజాతీయులైనా - వారంతా నిరంత రాయంగా మానవహక్కులు, స్వేచ్ఛ, స్వాతంత్ర్యము, సౌభ్రాతృత్వము, ప్రజాస్వామ్యము మొదలైనవాటి గురించి మాట్లాడుతూ వుంటారు. అంతేకాదు, ప్రజల స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలకు, హక్కులకు తామే ప్రతీకగా పోజుపెడుతూ ప్రపంచానికంతటికీ ఈ సూత్రాలను ప్రబోధిస్తూ వుంటారు. కానీ, వాస్తవాచరణలో వారి దేశంలోనే నివసిస్తున్న నల్లజాతీయులకే వారు ఈ హక్కులను, కనీస న్యాయాన్ని నిరాకరిస్తున్నారు. శ్వేతజాతి దురహంకారం అనేది అమెరికా జీవనంలో ఓ వికృత వాస్తవంగా వుంది.

జాతిపర విభజన, వివక్షతలతోనే అమెరికా పాలనసాగుతోంది. నల్లజాతి కారణంగా అవమానాలకు గురైన మహమ్మదాబీ బాక్సర్‌గా ఒలంపిక్స్‌లో తనకు వచ్చిన బంగారు పతకాన్ని విసిరికొట్టి ఆగ్రహంగా నిరసన వ్యక్తం చేయటాన్ని మనం గుర్తుచేసుకోవచ్చు. కోలిన్‌పావెల్ అనే నల్లజాతీయుడికి (తదనంతర కాలంలో అమెరికా దేశమంత్రిగా అయ్యాడు) రోడ్డు పక్కనే వున్న హోటల్‌లో ప్రవేశాన్ని తిరస్కరించారు.

ఇది కేవలం నల్లజాతి ప్రజలపై పోలీసులు సాగిస్తున్న క్రూరమైన అత్యాచారాల ప్రవర్తనగానో లేదా హంతక చర్యలుగా మాత్రమే చూడరాదు. చట్టబద్ధ దేశంగా గొప్పలు చెప్పుకొంటున్న అమెరికాలోని న్యాయవ్యవస్థ కూడా నల్లజాతి ప్రజలకు న్యాయం నిరాకరిస్తోంది. కనీసపాటి న్యాయం కూడా నల్లజాతి ప్రజలకు లభ్యంకావటంలేదు. ఆచరణలో చట్టాలన్నీ నల్లజాతివారికెందుకూ కొరగాకుండా వున్నాయి.

2013 జులైలో ట్రాయివన్ మార్షిన్ అనబడే ఫ్లోరిడాకు చెందిన నల్లజాతి యువకుని హత్యకేసులో జార్జి జిమ్మర్మన్ అనే అతను నిర్దోషిగా విడుదల చేయబడ్డాడు.

2014 నవంబర్ 24న మిస్సోరికి చెందిన న్యాయమూర్తుల ధర్మాసనం మైకెల్ బ్రౌన్ అనే నిరాయుధుడైన నల్లజాతీయుని హత్యగావించిన డేరిన్ విల్సన్ అనే శ్వేతజాతి పోలీసు అధికారిని అక్షేపించ రాదంటూ నిర్ణయించి, అతనిని నిర్దోషిగా పేర్కొంటూ కేసును కొట్టివేసింది.

2014 డిసెంబర్ 4న న్యూయార్క్‌లోని

న్యాయమూర్తుల ధర్మాసనం - ఎరిక్‌గార్బర్ అనబడే నల్లజాతీయుడైన యువకుడిని శ్వేతజాతి పోలీసు అధికారి అయిన డేనియర్ పాన్‌టాలియో చిత్రహింసల పాత్రేసి హత్యగావించాడనే ఆరోపణలనే త్రోసిపుచ్చింది.

ఈ తీర్పులన్నీశ్వేతజాత్యహంకారంతో కూడుకొని, నల్లజాతి ప్రజలకు న్యాయం నిరాకరించినవే!

కనుక, ఈవిధంగా పోలీసులే గాక న్యాయస్థానాలు కూడా శ్వేతజాత్యహంకారపూరితమై వున్నాయి. అమెరికాలోని ‘ప్రజాస్వామ్య’ వ్యవస్థలో ఈవిధంగా జాత్యహంకారం వ్యవస్థీకృతమైంది. కాగా, అమెరికా తాను మానవహక్కులకు, ప్రజాస్వామ్యానికే ఛాంపియన్ అని చెప్పుకోవటాన్ని మించిన వంచన మరొకటి వుంటుందా? అమెరికా పాలనా వ్యవస్థ, సామాజిక రాజకీయ ఆర్థిక వ్యవస్థలన్నీ సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ విధానాలను అమలుచేస్తూ మరోవైపున జాత్యహంకారం, అసమానతలు, నిరంకుశత్వం వంటి దుర్దక్షణాలను ఆచరిస్తూ పెంచి పోషిస్తున్నాయి.

సహజంగా ఈ తీర్పులతో నల్లజాతీయులలో ఆగ్రహవేశాలు పెల్లుబికాయి. అమెరికా వ్యాపితంగా వారి ‘అన్యాయ’ వ్యవస్థను వ్యతిరేకిస్తూ ప్రజలు వీధుల్లోకి వచ్చారు.

సెయింట్‌లూయిస్, క్లీవ్‌లాండ్, లాంస్ ఎంజిలెస్, ఓక్‌లాండ్, మినిపోలిస్, అక్లాంటా, పోర్ట్‌లాండ్, చికాగో, బోస్టన్, అలన్‌క్యూరిక్, వాషింగ్టన్ మరియు న్యూయార్క్ వంటి 12 నగరాలలో నల్లజాతీయులు నిరసనాందోళనలు చేపట్టారు.

లండన్‌లోని అమెరికా విదేశాంగ కార్యాలయం ఎదుట వేలాదిమంది నల్లజాతీయులు బైరాయించి నిరసన తెలిపారు.

ఫర్రూసన్‌ను నిర్దోషిగా ప్రకటిస్తూ తీర్పు వెలువడిన తర్వాత ఫ్రాన్స్ దేశానికి చెందిన నల్ల జాతీయుడైన న్యాయశాఖామంత్రి క్రిస్టియానె టవుబిసా సామాజిక మాధ్యమాలలో తన నిరసనను ఈవిధంగా తెలిపాడు : ‘మైకెల్ బ్రౌన్‌కు ఎంత వయస్సు? కేవలం 18 సం॥లు మాత్రమే. ట్రావెన్ మార్షిన్‌కు 17 సం॥లు; టానిసోరైస్‌కు 12 సం॥లు. దీని తర్వాత జరగబోయే హత్య ఏవయనువారిది? 12 నెలల వారిదా? వారు పెరగకముందే వారిని హతమార్చండి’.

క్రమంగా నల్లజాతీయుల ఆగ్రహవేశాలు, ఆందోళనలు అమెరికాలోని మరో వంద ఇతర నగరాలు, పట్టణాలకు వ్యాపించాయి.

పెరుగుతున్న ఆగ్రహం, నిరసనలను ఖాతరు

చేయకుండా, మిస్సోరి గవర్నర్ ఫర్రూసన్ హత్యకేసులో మరో ‘ఉన్నత ధర్మాసనాన్ని’ నియమించేందుకు గుడ్డిగా నిరాకరించాడు.

వేలాదిమంది నల్లజాతి నిరసనకారులు వీధుల్లోకి వచ్చి ‘నల్లజాతి ప్రజల ప్రాణాలే ఈనాటి అంశం’ ‘జాత్యహంకారం హత్యగావిస్తుంది’. అనే బ్యానర్లు పట్టుకొని ప్రదర్శనలు నిర్వహించారు. న్యూయార్క్, చికాగో, బోస్టన్, ఫిలడెల్ఫియా, బోల్టిమోర్, వాషింగ్టన్ డి.సి తదితర నగరాలలో వారు రహదారులను, వంతెనలను దిగ్బంధించారు.

శ్వేత సౌధంలోని నల్లజాతీయుడైన దేశాధ్యక్షుడు అమెరికా ప్రభుత్వ స్వంతదార్జయిన గుత్తపెట్టుబడి ద్రవ్య, కార్పొరేటు శక్తుల బంట్రిత పనిచేసేవాడేనని, అమెరికా గత చాలాకాలం కంటే మరింత ‘అన్యాయ’ దేశంగా వుందనే వాస్తవం నల్లజాతీయులకు క్రమంగా స్పష్టమవుతూ వుంది.

వాస్తవానికి, శ్వేతజాత్యహంకారమనేది అమెరికాలో మాత్రమేకాక, యూరపు దేశస్థులు నివశించే దేశాలలో, తమ జాతివారు పాలన సాగించే దేశాలలోనూ, ఆస్ట్రేలియా, న్యూజిలాండ్, దక్షిణ ఆఫ్రికాలలోనూ కొనసాగుతోంది. శ్వేతజాతీయులలో నెలకొన్న జాత్యహంకార పునాది కారణంగా నల్లజాతి ‘బానిసల’ యజమానులుగా తమను తాము ఈనాటికీ వారు భావించుకుంటున్నారు.

నయా ఉదారవాద పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తన బహుళజాతి కార్పొరేషన్ల సూపర్ లాభార్జన దాహాన్ని తీర్చేందుకు జాత్యహంకారాన్ని వివిధ రూపాలలో పెంచి పోషిస్తోంది. ఇదే, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు మార్గదర్శకత్వం వహించి, ఆధిపత్యం సాగిస్తోంది.

పెట్టుబడిదారీవ్యవస్థ వికృత శిశువే జాత్యహం కారం. ఇలాంటి వ్యవస్థ ఇంకెంతమాత్రం మనుగడ సాగించటానికి వీల్లేదు కావున ఇది కూలదొయ్యబడాల్సి వుంది. అమెరికాలో సమస్య నల్లజాతీయులకు, పోలీసులకు నడుమ తలెత్తిన సమస్యగా మాత్రమే పరిగణించరాదు. ఇది పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు, జాత్యహంకార కారణంగా అణచివేతకు గురయ్యే ప్రజలందరికీ సంబంధించిన సమస్య.

అమెరికాలో ప్రస్తుతం సాగుతున్న ఆఫ్రో - అమెరికన్ల నిరసన కార్యక్రమాలు జాత్యహంకార దుర్మార్గాన్ని, దీని విస్తృతిని ప్రపంచ దేశాలకు వెల్లడి చేశాయి. ఈ జాత్యహంకారాన్ని సమూలంగా నిర్మూలించాల్సిన అవసరాన్ని చాటి చెప్తున్నాయి. ★

శ్రీలంక

శ్రీలంక ప్రస్తుతం ఓ క్లిష్ట పరిస్థితిని ఎదుర్కొంటోంది. ఎల్‌టిటిఇని అణచివేయటంలో భాగంగా సైనికచర్య చేపట్టిన 2009 మే తర్వాత కాలంలో రాజపక్షే ప్రభుత్వం అధికారాలన్నింటినీ తన చేతిలో కేంద్రీకృతం చేసుకొని, ప్రజల ప్రజాస్వామిక హక్కులను అణచివేస్తున్నది. ప్రతిపక్షాన్ని తుడిచి పెట్టదలచుకుంటున్నది. శ్రీలంక ఉత్తర ప్రాంతంలో ఎన్నికల నిర్వహణకు రాజపక్షే ప్రభుత్వం అంగీకరించి, నిర్వహించినప్పటికీ, అధికారాలన్నింటినీ దానికి కట్టబెట్టేందుకు నిరాకరించింది. రాష్ట్రాన్ని సైనిక బలగాలతో నింపివేసి, వాటి పహారా నడుమ రాజపక్షే పాలన సాగిస్తున్నాడు.

శ్రీలంక దేశీయులు మొత్తంగానూ, ప్రత్యేకించి ఉత్తర ప్రాంతంలోని తమిళ ప్రజానీకం దీనితో ఎన్నో జీవన సమస్యల నెదుర్కొంటున్నారు. ముఖ్యంగా, దేశం మొత్తం మీద 12 శాతంగా, ఉత్తర ప్రాంతంలో 20 శాతంగా వున్న మత్స్యకార తెగల ప్రజానీకం తమ ఉనికి కోసం జీవన్మరణ పోరాట చేస్తున్నారు. రెండు రకాలైన పరిణామాల ఫలితంగా ఈ సమస్య మరింత గంభీరతను సంతరించుకుంది.

ఒకటి : 2014 అక్టోబరు 14న యూరోపియన్ యూనియన్ ఒక నిర్ణయం చేసింది. దీని ప్రకారం 2015 జనవరి 15 తర్వాత శ్రీలంక నుండి ఎగుమతయ్యే సముద్ర ఆహార పదార్థాలన్నింటిపై నిషేధం విధించారు. శ్రీలంక నుండి ఎగుమతయ్యే సముద్ర ఆహార పదార్థాలలో 70 శాతం యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాలకే ఎగుమతి అవుతుండటంతో, సముద్రవేటపై ఆధారపడిన శ్రీలంక మత్స్యకారుల జీవితాలన్నీ తీవ్ర సంక్షోభంలో పడ్డాయి. హిందూ మహాసముద్రంలో బ్రిటన్ తనకు చెందినదిగా చెప్పుకుంటున్న డిగోగార్షియా దీవులలోని ఎక్స్‌కలజివ్

ఎకనమిక్ జోన్‌లో చట్టవిరుద్ధంగా, అప్రకటితంగా, అనియంత్రణగా సాగుతున్న చేపల వేటను నిషేధించ టంలో శ్రీలంక ప్రభుత్వం విఫలమైన కారణంగా ఈ నిషేధం అనివార్యమైందని యూరోపియన్ యూనియన్ ప్రకటించింది.

దీనికి తోడు, హిందూ మహాసముద్రంలో చేపల వేటకు భారీస్థాయి తూర్పు ఆసియా సంయుక్త సంస్థల చేపల కంపెనీలను అనుమతిస్తూ శ్రీలంక ప్రభుత్వం నిర్ణయించటం, మత్స్యకారులను తీవ్రంగా దెబ్బ కొట్టింది.

యూరోపియన్ యూనియన్ మరియు బ్రిటన్ లకు హిందూ మహాసముద్రంపై ఆధిపత్యం ఏవిధంగా వుంటుంది? సముద్ర చట్టాలనే అంశంపై ఐక్యరాజ్య సమితి సదస్సులో 1982లో జరిగిన ఒప్పందం ప్రకారం శ్రీలంక సముద్ర తీరంలోని 200 నాటికల్ మైళ్ళ దూరం వరకు దేశీయ జలాలుగా పేర్కొన్నారని, దీని ప్రభావ ఫలితంగా హిందూ మహాసముద్రంలోనూ, వ్యూహాత్మక వలస దీవులలోనూ ఎక్స్‌కలజివ్ ఎకనామిక్ జోన్‌గా పిలవబడే ప్రాంతంలో వనరులను కొల్లగొట్టు కోవటానికి తమకు సంపూర్ణ హక్కులున్నాయని యూరోపియన్ యూనియన్ వాదిస్తోంది. 1982 ఒప్పందం ప్రకారం, హిందూ మహాసముద్రంలో డిగోగార్షియా దీవికి చుట్టూతా 6,39,000 చదరపు కిలోమీటర్ల పరిధిలో తమకు సర్వాధికారాలున్నాయని బ్రిటన్ పేర్కొంటున్నది. కాగా, ఈ డిగోగార్షియా దీవులనే అమెరికా తన సైనిక స్థావరంగా ఉపయోగి స్తున్నది. ఈ కారణంగా హిందూ మహాసముద్రంలో ఈ జలాలలో ప్రవేశించిన శ్రీలంక మరియు భారతదేశాల మత్స్యకారులను అక్రమ చొరబాటు దారులుగా పేర్కొంటూ, యూరపు దేశాలు శిక్షలకు గురిచేస్తున్నాయి. తీరానికి దగ్గరగానున్న ఇతర

దేశాలవలెనే, భారత, శ్రీలంక ప్రభుత్వాలు కూడా ఈ ఒప్పందాన్ని గురించిగానీ, దీనిని ఆసరా చేసుకొని యూరపు దేశాలు మరియు బ్రిటన్ చెలాయిస్తున్న హక్కుల గురించికానీ ఏనాడూ ప్రశ్నించలేదు.

కనుక, హిందూ మహాసముద్రంపై యూరోపియన్ యూనియన్ మరియు బ్రిటన్ దేశాల అన్యాయమైన, చట్టవిరుద్ధమైన ఆధిపత్యాన్ని అంతమొం దించటమెట్లా?, డిగోగార్షియాలో అమెరికా సైనిక స్థావరాన్ని ఎత్తివేయటమెట్లా?, హిందూ మహా సముద్రంలో బహుళజాతి చేపల కంపెనీల విచ్చలవిడి దోపిడీ కబంధహస్తాల నుండి బయటపడటమెట్లా? అనే ప్రశ్నలు చిన్నస్థాయి చేపల వృత్తిదార్లు, చేపల వేటపై ఆధారపడిన వారిని ఎదుర్కొంటున్న జీవన్మరణ సమస్యలుగా వున్నాయి.

ఈ నేపథ్యంలో వందలాదిమంది మత్స్యకారులు వీధులలోకి వచ్చి కొలంబోలోని మత్స్యశాఖ మంత్రిత్వ కార్యాలయం ఎదుట బైరాయించి 2014 అక్టోబర్ 20వ తేదీన నిరసన తెలిపారు. శ్రీలంక నుండి సముద్ర ఉత్పత్తుల ఎగుమతులపై ఇయు విధించిన నిషేదాన్ని ఎత్తివేయాలని, శ్రీలంక ప్రభుత్వం హిందూమహా సముద్రంలో తూర్పు ఆసియా సంయుక్త సంస్థల ఆధ్వర్యంలో చేపల కంపెనీలకు ఇచ్చిన అనుమతులను రద్దుచేయాలని వీరు డిమాండ్ చేశారు.

రెండు : తమిళనాడు నుండి నిరంతరం జొరబడుతున్న యాంత్రికరించబడిన ట్రాలర్ల కారణంగా చాలా కాలంగా శ్రీలంక మత్స్యకారులు, చిన్న వృత్తిదార్లు సమస్యలనెదుర్కొంటున్నారు. శ్రీలంక మత్స్యకారులు చెప్తోన్న దానిప్రకారం, ఈ ట్రాలర్లు అంతర్జాతీయ సముద్ర హద్దులను చట్టవిరుద్ధంగా అధిగమించి, శ్రీలంకకు చెందిన చిన్న స్థాయి చేపల వేటదారుల వలలను ట్రాలర్ల అడుగున బిగించిన

పదునైన బ్లేడులతో కోసివేసి, భారీస్థాయిలో చేపలను వేటాడి తీసుకెళ్ళటం జరుగుతూంది. ఇది శ్రీలంక మత్స్యకారుల రోజువారీ అనుభవంగా వుంది.

ఎల్‌టిటిఇకి, శ్రీలంక ప్రభుత్వానికి నడుమ సుదీర్ఘకాలం సాగిన సంఘర్షణ ఫలితంగా, శ్రీలంక ఉత్తరప్రాంతానికి చెందిన మత్స్యకారులను సముద్రంలో వేటకు వెళ్ళటానికి ప్రభుత్వం అనుమతించలేదు. తీరా, యుద్ధం అంతమైన తర్వాత, శ్రీలంక చిన్నస్థాయి మత్స్యకారులు భారతదేశం వైపు నుండి సముద్ర అంతర్భాగంలోకి చొచ్చుకువెళ్ళే ట్రాలర్ల ద్వారా సమస్యల నెదుర్కొంటున్నారు. అప్పులతో సతమతమౌతున్న పేదవారైన మత్స్యకారుల జీవనం దీనితో దుర్భరమైంది. చేపల వేట ద్వారానో, మరో ప్రత్యామ్నాయమార్గం ద్వారానో జీవనాన్ని కొనసాగించలేని దుర్భర పరిస్థితుల నెదుర్కొంటున్నారు.

యూరోపియన్‌యూనియన్, బ్రిటన్, అమెరికాల ఆధిపత్యాన్ని తొలగించి, వాటి కబంధహస్తాల నుండి బయటపడటం అనే అంశం భారత, శ్రీలంక ప్రభుత్వాలు ఎఱెందాలోనే లేదు. ఈ చట్టాలలో మార్పులకై చర్యలు జరపాలని శ్రీలంక ప్రభుత్వం కొన్నిసార్లు ప్రయత్నించింది. కానీ ఈ చర్యలన్నీ ఎల్లప్పుడూ చిన్న మత్స్యకారుల సమస్యలను పూర్తిగా నిర్లక్ష్యం చేస్తూనే వచ్చాయి. భారతదేశంలో భారత-నార్వే సంయుక్త ఆధునీకరణ చర్యల ఫలితంగా సముద్ర గర్భంలో ట్రాలర్ల ద్వారా వేటతో పర్యావరణాన్ని తీవ్రంగా ధ్వంసంచేసే విధానాల యొక్క దుష్ఫలితాలను భారత మత్స్యకారులు చవిచూశారు. శ్రీలంక మరియు భారతదేశాల పాలకుల ఆభివృద్ధి, యాంత్రికరణలుగా చెప్పబడే విధానాల రధచక్రాల క్రిందపడి నలిగిపోతున్నది ఇరుదేశాలకు చెందిన చిన్న మత్స్యకారులే. యూరోపియన్ (తరువాయి 2వ పేజీలో)

భారత సమాచార, ప్రసార రంగాల్లోకి విదేశీ పెట్టుబడి చొరబాటు

సమాచారతర అంటే సాంకేతిక, శాస్త్రీయ ప్రచురణ కంపెనీలలో 100 శాతం విదేశీ పెట్టుబడిని భారత ప్రభుత్వం అనుమతించింది. కాగా సమాచార, సమకాలీన వ్యవహారాలనందించే వార్తా పత్రికలు, మాగజైన్లను ప్రచురించే కంపెనీలలో 26 శాతం విదేశీ పెట్టుబడులను అనుమతించింది. విదేశీ వార్తా పత్రికలను యథాతథంగా (ఫాసిమైల్) ప్రచురించే విదేశీ కంపెనీలకు తమ అనుబంధ సంస్థ ద్వారా భారత్‌లో ప్రచురించేందుకు 100 శాతం విదేశీ పెట్టుబడిని అనుమతించింది. ఇలా అనుమతి పొంది ప్రచురణ రంగంలోకి వచ్చిన కంపెనీల సమాచారం కేంద్ర సమాచార, ప్రసార మంత్రిత్వశాఖ వద్ద లభించటం లేదు. అయితే ప్రచురణ రంగంలో విదేశీ పెట్టుబడులకు అనుమతి కోరిన కంపెనీలకు నిరభ్యంతర సర్టిఫికేట్లను మంత్రిత్వ శాఖ విదేశీ పెట్టుబడుల ప్రోత్సహక బోర్డుకు (ఎఫ్‌ఐపిబి) అందజేసింది. అలా అనుమతి పొంది, వార్తలు సమకాలీన వ్యవహారాల రంగంలో విదేశీ పెట్టుబడులు పొందిన కంపెనీలు ఇవీ:

- హెచ్.టి.మీడియా లి.
- బిజినెస్ స్టాండర్డ్ లి.
- జాగరణ్ ప్రకాశన్ లి.
- ధర్మ ప్రకాశన్ ప్రై.లి.
- మిడ్‌డే మట్టి మీడియా ప్రై.లి.
- ది సందేక్ లి.
- సంభావీ మీడియా లి.
- బిజినెస్ ఇండియా పబ్లికేషన్స్ లి.
- డక్టన్ క్రానికల్ హెల్థింగ్స్ లి.
- రైటర్స్ అండ్ పబ్లిషర్స్ లి.
- డిటి మీడియా & ఎన్‌టర్టైన్‌మెంట్ లి.
- అమర్ ఉజాలా పబ్లికేషన్స్ లి.
- ఉషోదయ ఎన్‌టర్ప్రైజెస్ లి.
- మెయిల్ టుడే న్యూస్ పేపర్స్ లి.
- డి బి కార్డ్ లి.
- వార్లస్ట్రీట్ జర్నల్ ఇండియా పబ్లిషింగ్ ప్రై లి.
- టెలిగ్రాఫ్ పబ్లికేషన్స్ లి.

ఇవి కాక సాంకేతిక శాస్త్ర ప్రచురణ చేసే భారతీయ కంపెనీలలో విదేశీ పెట్టుబడులకు నిరభ్యంతర సర్టిఫికేట్లను మంత్రిత్వశాఖ యిచ్చింది. అవి :

- టాటా ఇన్‌ఫో మీడియా లి.
- వొల్టర్స్ క్లవర్ (ఇండియా) ప్రై.లి.
- వరల్డ్‌వైడ్ మీడియా ప్రై.లి.
- మీడియా ట్రాన్స్ ఆసియా ఇండియా లి.
- రీడ్ ఈసెలీవీర్ పబ్లిషింగ్ (ఇండియా) ప్రై.లి.
- సెజ్ పబ్లికేషన్స్ ఇండియా ప్రై.లి.
- స్ప్రింగర్ ఇండియా ప్రై.లి.

ఈ జాబితాలు సంపూర్ణం కాదు. ప్రచురణ రంగంలో విదేశీ పెట్టుబడులకు 2007లో 10, 2008లో 16, 2009లో 13, 2010లో 3 కంపెనీలకు (మొత్తం 42 కంపెనీలకు) అనుమతినిచ్చారు.

ఇక రేడియో, టీవి ప్రసారాలలో విదేశీ పెట్టుబడులకు అనుమతులు ఇలా వున్నాయి. డైరెక్ట్ టు హోమ్, టెలిపోర్ట్, ఇంటర్నెట్ ప్రోటాకాల్ టీవి, మల్టీసర్వీస్ ఆపరేటర్స్ (ఎంఎస్ఓ) స్థానిక కేబుల్ ఆపరేటర్స్ కంపెనీలలో 49 శాతం విదేశీ కంపెనీలకు అనుమతినిచ్చారు. హెడెన్‌డ్ ఇన్ ది స్క్రై (హిట్స్) ప్రసారాలలో దీనిని 74 శాతానికి పెంచారు. ఇక ప్రైవేట్ సాటిలైట్ టీవి ఛానెల్స్‌కు సంబంధించి, వార్త, సమకాలీన వ్యవహారాలకు అవలంకకు 26 శాతం విదేశీ పెట్టుబడులను అనుమతించారు. అదే వార్త, సమకాలీన ఛానెళ్ల డౌన్ లింక్‌కూ, వినోద కార్యక్రమాల ఛానెళ్ల అవలంకింగ్‌కూ 100 శాతం విదేశీ పెట్టుబడులను అనుమతించారు. అంటే దేశీయ వార్తా సాటిలైట్ టీవి ఛానెల్ కంపెనీలలో 26 శాతమూ, విదేశీ వార్తా కంపెనీల ప్రసారాలు, మిగతా అన్ని ఛానెళ్లకూ 100 శాతమూ విదేశీ పెట్టుబడులను అనుమతించారు. ఇక ఎఫ్‌ఎం రేడియో రంగంలో ప్రైవేటు కంపెనీలలో 20 శాతం విదేశీ పెట్టుబడిని అనుమతించారు.

ఈ విధానాన్ని ప్రకటించిన 2007 తర్వాత 56 సాటిలైట్ ఛానెళ్లలో విదేశీ పెట్టుబడులకు అనుమతి నిచ్చారు. ఎఫ్.ఎం. రేడియో 6 కంపెనీలకు విదేశీ పెట్టుబడులను అనుమతించారు. ప్రస్తుతం భారత్‌లో 232 టీవిఛానెళ్లున్నాయి. వాటిలో విదేశీ పెట్టుబడులకు అనుమతి పొందిన టీవి ఛానెళ్లు ఇలా వున్నాయి.

- ఆస్ట్రా బ్రాడ్ కాస్టింగ్ నెట్ వర్క్ లి.
- అలియన్స్ ల్యూమెరి ప్రై.లి.
- ఎంజల్ మీడియా నెట్‌వర్క్ ప్రై.లి.

- ఆసియా నెట్ కమ్యూనికేషన్స్ లి.
- ఆసియా నెట్ న్యూస్ ప్రై.లి.
- బి4యూ టెలివిజన్ నెట్‌వర్క్ (ఇండియా) ప్రై.లి.
- బిఎజి గ్లూమర్ ప్రై.లి.
- బిఎజి న్యూస్‌లైన్ నెట్‌వర్క్ ప్రై.లి.
- బంగ్లా ఎంటర్టైన్‌మెంట్ ప్రై.లి.
- బిబిసి వరల్డ్ (ఇండియా) ప్రై.లి
- బిబిసి డబ్బ్యూ ఛానెల్స్ ప్రై.లి.
- బెనెట్, కోల్‌మాన్ & కంపెనీ లి.
- (టైమ్స్ ఆఫ్ ఇండియా గ్రూపు)
- భారత్ బ్రాడ్‌కాస్టింగ్ ప్రై.లి
- బ్లూమ్‌బెర్గ్ టెలివిజన్ ప్రొడక్షన్ సర్వీసెస్
- బ్రాడ్‌కాస్ట్ వరల్డ్ వైడ్ లి.
- ఛానెల్ 5 మ్యూజిక్ అండ్ ఇంటర్ యాక్టివ్ ఛానెల్స్ ఇండియా ప్రై.లి.
- డిస్కవరీ కమ్యూనికేషన్ ఇండియా ప్రై.లి.
- ఇఎస్‌పిఎన్ సాఫ్ట్‌వేర్ ఇండియా ప్రై.లి.
- ఎస్సెల్ శ్యామ్ కమ్యూనికేషన్ లి.
- ఫాక్స్ ఛానెల్స్ (ఇండియా) ప్రై.లి.
- జెన్‌క్య్ ఎంటర్టైన్‌మెంట్ లి.
- ఐబిఎన్ 18 బ్రాడ్‌కాస్ట్ లి.
- ఐబిఎన్ లోకమత్ న్యూస్ ప్రై.లి.
- ఇమాజిన్ షోబిజ్ లి.
- ఇండిపెండెంట్ న్యూస్ సర్వీస్ ప్రై.లి.
- ఐఎన్‌ఎక్స్ మీడియా ప్రై.లి.
- జైన్ స్టూడియోస్ లి.
- జీవన్ టెలికాస్టింగ్ కార్పొరేషన్ లి.
- మా టీవి నెట్‌వర్క్ లి.
- ఎంసిఎన్ ఇంటర్నేషనల్ (ఇండియా) లి.
- మీడియా కంటెంట్ అండ్ కమ్యూనికేషన్స్ సర్వీసెస్ (ఇండియా) ప్రై.లి.
- ఎంజిఎం ప్రోగ్రామింగ్ సర్వీసెస్ ఇండియా ప్రై.లి.

- మల్టీ స్క్రీన్ మీడియా ప్రై.లి.
- మ్యూజిక్ ఛాయిస్ ఇండియా ప్రై.లి.
- ఎన్‌డిటివి లైఫ్‌స్టైల్ లి.
- నియో స్పోర్ట్స్ బ్రాడ్ కాస్టింగ్ ప్రై.లి.
- న్యూఢిల్లీ టెలివిజన్ లి.
- ఎన్‌జిసి నెట్‌వర్క్ (ఇండియా) ప్రై.లి.
- నోయిడా సాఫ్ట్‌వేర్ టెక్నాలజీ వార్క్ లి.
- వన్ ఎంటర్టైన్‌మెంట్ నెట్‌వర్క్ ప్రై.లి.
- ఒరిస్సా టెలివిజన్ లి.
- ప్లానెట్ ఇ షాప్ హెల్థింగ్స్ ఇండియా ప్రై.లి.
- రాజ్ టీవి నెట్‌వర్క్ లి.
- రియల్ గ్లోబల్ బ్రాడ్‌కాస్టింగ్ ప్రై.లి.
- షలోమ్ కమ్యూనికేషన్స్ ప్రై.లి.
- స్టార్ సిజె నెట్‌వర్క్ ఇండియా ప్రై.లి.
- స్టార్ ఎంటర్టైన్‌మెంట్ మీడియా ప్రై.లి.
- స్టార్ ఇండియా ప్రై.లి.
- స్టార్ ఇంటర్నేషనల్ నెట్‌వర్క్ ప్రై.లి.
- సన్ టీవి నెట్‌వర్క్ లి.
- తాజ్ టెలివిజన్ ఇండియా ప్రై.లి.
- తను హెల్త్‌కేర్ లి.
- టెలివిజన్ ఎయిటీన్ ఇండియా లి.
- ది వార్ల్డ్ డిస్కీ కంపెనీ (ఇండియా) ప్రై.లి.
- టైమ్స్ గ్లోబల్ బ్రాడ్‌కాస్టింగ్ కంపెనీ లి.
- టర్నర్ జనరల్ ఎన్‌టర్టైన్‌మెంట్ నెట్‌వర్క్ ఇండియా లి.
- టర్నర్ ఇంటర్నేషనల్ ఇండియా ప్రై.లి.
- టీవి 18 హోమ్ షాపింగ్ నెట్‌వర్క్ ప్రై.లి.
- టీవి టుడే నెట్‌వర్క్ లి.
- యునైటెడ్ హోమ్ ఎన్‌టర్టైన్‌మెంట్ ప్రై.లి.
- యుటివి ఎన్‌టర్టైన్‌మెంట్ టెలివిజన్ లి.
- వాల్కర్ విజన్ బ్రాడ్ కాస్టింగ్ ప్రై.లి.
- వయాకాం 18 మీడియా ప్రై.లి.
- విజయ్ టెలివిజన్ ప్రై.లి.
- విజన్ కార్పొరేషన్ లి.
- వాట్స్ ఆన్ ఇండియా మీడియా ప్రై.లి.
- జీ ఎన్‌టర్టైన్‌మెంట్ ఎన్‌టర్ప్రైజెస్ లి.
- జీ న్యూస్ లి.
- జూమ్ ఎన్‌టర్టైన్‌మెంట్ లి.

అనుమతి పొందింది ఒక కంపెనీలో విదేశీ పెట్టుబడికి మాత్రమే లాగా పైకి కన్నుదుతున్నప్పటికీ, ఆ ఒక్క కంపెనీ అనేక మీడియా కంపెనీలపై ఆధిపత్యం పొందుతున్నది. 23.8.2011న ఒక ప్రశ్నకు లోక్‌సభలో కేంద్ర మంత్రి ఇచ్చిన సమాధానాన్ని చూస్తే ఈ విషయం అర్థమౌతుంది. అక్టోబరుకు చెందిన

రూపర్ణ మర్కాడ్‌కు చెందిన కంపెనీ న్యూస్ కార్ప్. దీని పూర్తి అనుబంధ సంస్థను భారత్‌లో కంపెనీగా రిజిస్టరు చేశారు. అది స్టార్ ఇండియా ప్రైవేటు లిమిటెడ్. దీనికి 11 వినోద ఛానెళ్లు వున్నాయి. స్టార్‌ప్లస్ (హిందీ) స్టార్‌గోల్డ్ (హిందీ), స్టార్ ఉత్సవ్ (హిందీ) స్టార్ వన్ (హిందీ), స్టార్ వరల్డ్ (ఇంగ్లీషు) స్టార్ మూవీస్, ఛానెల్ వి, స్టార్ విజయ్ (తమిళం), ఆసియానెట్ (మళయాళం) ఆసియా నెట్ ప్లస్ (మళయళాం) సువర్ణ (కన్నడ) ఇది కాక తమిళ, తెలుగు ఛానెళ్లు వున్న సన్‌టీవీ వాటాలు పొందింది. ఇవి కాక నేషనల్ జియోగ్రఫిక్, ఫాక్స్ ఇంటర్నేషనల్ ఛానెళ్లు భారత్‌లో ప్రసారాలకు హక్కులు పొందింది. స్టార్ ఇండియాకు మీడియా కంటెంట్ అండ్ కమ్యూనికేషన్ సర్వీసెస్ (ఇండియా) ప్రై.లి. అన్న కంపెనీలో 26 శాతం వాటా వుంది. ఈ కంపెనీ ఆనంద బజార్ పత్రిక గ్రూపు ప్రచురణలపై యజమాన్యం కలిగి వుండటంతోపాటు, స్టార్ న్యూస్ (హిందీ) స్టార్ మజా (మరాఠి) స్టార్ ఆనంద్ (బెంగాలి) ఛానెల్లును కలిగి వుంది. అలాగే టీవి 18 గ్రూపు కూడా దాదాపు 25 ఛానెళ్లు, అలాగే జీనెట్‌వర్క్ కూడా దాదాపు ఈ రంగంపై ఆధిపత్యం కొరకు పూనుకుంటున్నాయి.

ఈ కంపెనీలు ఛానెళ్ల నిర్వహణకే పరిమితం కావటం లేదు. ఇవి తమ సబ్స్‌డీయరీ కంపెనీలను ఏర్పరచి టీవిలో ప్రసారమయ్యే కార్యక్రమాల తయారీని కూడా చేపట్టాయి. స్థానిక కేబుల్ టీవి నెట్‌వర్క్‌లోనూ, ఎం.ఎస్.ఓలోనూ కూడా వాటాలు పొందుతున్నాయి. అలాగే డైరెక్ట్ టు హోమ్ ప్రసారాలలోకి కూడా విస్తరిస్తున్నాయి.

ఈ కంపెనీలు ఇతర రంగాలలోకి కూడా విస్తరిస్తున్నాయి. సినిమాల నిర్మాణం, పంపిణీ, ప్రదర్శనా రంగాల్లోకి ప్రవేశించాయి. యుటివి చిత్రాల తయారీ, పంపిణీ రంగాల్లోకి రాగా (గత ఏడాది ఇది దాదాపు 250 చిత్రాల తయారీ/పంపిణీ చేపట్టగా, దాదాపు 200 కోట్ల రూ॥ లాభాలు గడించింది), మల్టీస్క్రీన్ మీడియా కంపెనీ దేశవ్యాపితంగా మల్టీప్లెక్స్‌లూ, సినిమాహాళ్లు ఏర్పాటు చేస్తున్నది. గత ఏడాది బొంబాయిలో సినిమాలకు తగినకథలు, స్క్రీన్‌ప్లేలు తయారుచేసేందుకే రచయితలను ఉద్యోగులుగా నియమించుకున్న కంపెనీలు రెండు మూడు వెలిసాయి. వీటిలో ఒకదానిని విదేశీ పెట్టుబడులున్న యాడ్ ఏజన్సీ పెట్టింది.

క్రిస్టియన్ న్యూస్ నెట్‌వర్క్ (సిఎన్‌ఎన్) అమెరికా టీవి వార్తా ఛానెల్. అమెరికా గూఢచారి సంస్థ సిఐఏ దీనిలో పెట్టుబడులు పెట్టింది. ఇరాక్‌పై అమెరికా దురాక్రమణ సమయంలో యుద్ధరంగానికి అతిదగ్గరగా వచ్చేందుకు అమెరికా సైన్యం అనుమతించిన ఒకే ఒక టీవి కంపెనీ సిఎన్‌ఎన్. క్షిపణి దాడులతో జరుగుతున్న విధ్వంసాన్ని సిఎన్‌ఎన్ ప్రసారం చేసిన తీరు దాని లక్ష్యాలను తెలుపుతుంది. ఇరాక్‌లో సాగిన మానవ మారణకాండను, ఆర్థిక విధ్వంసాన్ని చూపలేదు. క్షిపణి దాడులను దీపావళి తారాజువ్వల్లా చిత్రించి, అమెరికా సైనికకక్షిని ఎదిరించటం సాధ్యం

కాదన్న భావనను కల్పించింది. ఈ సిఎన్‌ఎన్, ఐబిఎన్ అన్న భారత వార్తా, టీవి కంపెనీలో పెట్టుబడి పెట్టింది. ఐబిఎన్‌లో వ్యాఖ్యాతగా వుండే రామంద్ర గుహ, డిప్యూటీ ఎడిటర్ సాగరికా ఘోషలు అంతకుముందు బిజెపిని, నరేంద్రమోడీని తీవ్రంగా విమర్శించేవారు. క్రమంగా వీరి గొంతులు మూగపోయాయి. ఎన్నికల ముందు ఈ ఛానెల్ నరేంద్రమోడీని ఆకాశానికెత్తింది. ఇక తెలుగు రాష్ట్రాల్లో పెద్ద మీడియా గ్రూపు ఈనాడు టీడిపిని వదలి మోడీ బాకాగా మారింది. సిఎన్‌బిసి -టీవి 18ను రిలయన్స్ అధినేత ముఖేష్ అంబానీ తీసుకోగానే మోడీ పాటను అందుకుంది. ఇక జీటీవి అధినేత సుభాష్ చంద్ర బిజెపి ప్రచారంలో హర్యానాలో స్వయంగా పాల్గొన్నాడు. వెంటనే జీటీవి మోడీ భార్య, తల్లి, సోదరుడిపై కథనాలను గంటగంటకూ ప్రసారం చేశాయి. వార్తా మాధ్యమాల్లో మోడీ కీర్తిగానాల్లో అందరికంటే ముందుంది టైమ్స్ గ్రూప్. సామాన్య చాయ్‌వాలా ముఖ్యమంత్రిగా దయార్థహృదయుడిగా వ్యవహరించాడంటూ చిత్రించాయి.

నరేంద్ర మోడి టీవి తెరపై కన్నిస్తే టిఆర్‌పి రేటు బాగా పెరుగుతున్నాయి గనుక ఎక్కువ సమయం కేటాయించామని ఇవన్నీ కుంటిపాకులు చెప్పుకున్నాయి. మోడీ అంత విలువైన సరుకైనప్పుడు, అతని అభివృద్ధి నినాదాన్ని కనీసం ప్రశ్నించకుండా ఎందుకు ప్రసారం చేశారు? గుజరాత్ అభివృద్ధి జరిగిందన్న మోడీ మాటనే తిరుగులేని వాస్తవంగా ప్రచారం చేసారు తప్ప అది నిజమూ కాదా అని ఒక్క కథనాన్ని కూడా ప్రసారం ఎందుకు చెయ్యలేదు? మొత్తం ఎన్నికల ఫలితాలను మీడియానే నిర్దేశించిందనటం అతిశయోక్తి కావచ్చు. కానీ పదేళ్ల యుపిఏ పాలనపై విసిగిపోయిన మధ్యతరగతి వర్గాలను బిజెపి అనుకూల ఓటుగా మలచటంలో ఇవి పెద్ద పాత్రనే నిర్వహించాయి.

విదేశీ, స్వదేశీ బడా పెట్టుబడిదారులు కోరుకున్నట్లుగా వార్తలను వండి వార్చటమే వార్తా పత్రికల, వార్తా ఛానెళ్ల పనిగా వుంది. ఇది ప్రజాభిప్రాయాన్ని దోపిడీ వర్గాల ప్రయోజనాలకు అనువుగా మలచటంలో ముఖ్య పాత్ర పోషిస్తున్నాయి. వినోద కార్యక్రమాల పేరిట ఇవి వెదజల్లుతున్న వినిమయ సంస్కృతి ప్రజాజీవనంపై ఎంతటి దుష్ప్రభావం నెరపుతున్నదో లోతుగా పరిశీలించి, ఎండగట్టాల్సిన అవసరం వుంది.

భారత పాలకులు వార్తా మాధ్యమాల్లో 26 శాతం మాత్రమే విదేశీ పెట్టుబడులున్నాయి గనుక భారత యాజమాన్యమే వుంటుందని, కనుక దేశ ప్రయోజనాలకు నష్టం లేదనీ చెప్పారు. ఈ రంగమే కాదు, అన్ని రంగాలలోనూ ఎంత శాతం తక్కువ పెట్టుబడి వున్నప్పటికీ మొత్తం అదుపు అంతా విదేశీ పెట్టుబడి ఆధీనంలోనే వుంటున్నదని పరిశీలిస్తున్న వారికి కనిపిస్తున్నది. భారత రాజకీయ, సాంస్కృతిక జీవనాన్ని విలువలనూ నిర్దేశించే పనిని విదేశీ పెట్టుబడికి అప్పజెప్పారు భారత దళారిపాలకులు.★

మతోన్మాదం - సామ్రాజ్యవాదం - భారత పాలకులు (వ్యాస సంకలనం)

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) ప్రచురణ

పేజీలు : 80 మెల : రు. 30/-

కాపీలకు : **మైత్రీబుక్‌హౌస్**, జబీల్ వీధి, కారల్‌మార్ట్ రోడ్, విజయవాడ-2

ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణా రాష్ట్రాల ప్రజారోగ్య వ్యవస్థ దుస్థితి

మరొకసారి వెలుగులోకి తెచ్చిన జానియర్ వైద్యుల చీర్షకాల ఆందోళన

రెండు రాష్ట్రాలలో కొత్త ప్రభుత్వాలు ఏర్పడిన తర్వాత గత ప్రభుత్వం తీసుకున్న గ్రామీణ సర్వీసు జీ.వో. ప్రధాన డిమాండ్‌గా తెలంగాణాలో 63 రోజుల పాటు జానియర్ డాక్టర్లు సమ్మె చేశారు.

రాష్ట్ర హైకోర్టులో ఎప్పటిలాగా ప్రజా ప్రయోజన వ్యాజ్యం; దాని విచారణ ఒకవైపు; తక్షణమే విధుల్లోకి చేరకపోతే మీ డిగ్రీలు రద్దైపోతాయని అధికారుల బెదిరింపులు మరొకవైపు. 48 గం॥ లోపు విధుల్లో చేరాలని వైద్యులకి, సమస్యలు తిరిగి రాకుండా చూసుకోవాలని ప్రభుత్వానికి సూచనతో చివరికి కోర్టు తీర్పు వెలువడిన తర్వాత జానియర్ వైద్యులు సమ్మెను విరమించారు. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో కూడా 15 రోజులు సమ్మె చేసి, చంద్రబాబు హామీతో సమ్మె విరమించారు.

గత 10-15 సం॥ల్లో జానియర్ డాక్టర్లు తమ సమస్యల గురించి, తాము భాగమౌతున్న ప్రజారోగ్య వ్యవస్థ గురించి అనేక సమ్మెలు, ఆందోళనలుచేయడం, సహకరించేవారితో కలిసి ప్రజారోగ్య వ్యవస్థ మౌలిక సమస్యల్ని చర్చకు పెట్టడం, ప్రభుత్వంతో చర్చలు జరపడం చేశారు. తమ సమస్యల్ని పరిష్కరించాలని ఎవరు ఆందోళన చేస్తున్నా, గత ప్రభుత్వాల్లా నేటి తెలుగు ప్రభుత్వాలు రెండూ వ్యవహరిస్తున్నాయి. వైద్యులు సమ్మెను తక్షణం విరమిస్తేనే చర్చలు జరుపుతామని బెదిరించాయి. తెలంగాణా ప్రభుత్వ అధికారులు మొదట కాస్త ఎక్కువ సెంటిమెంటుతో దాడి ప్రారంభించారు. ఆంధ్రా విద్యార్థి నాయకులు దీనివెనక ఉన్నారని రెచ్చగొట్టమాశారు. మేమేం తక్కువ తీన్నామా అంటూ ఆంధ్రప్రదేశ్ వైద్యశాఖామంత్రి, తెలంగాణా విద్యార్థులు వీళ్ళని బెదిరించి సమ్మె చేయిస్తున్నారని ప్రకటించారు. ఎవరో వేసిన ‘పిల్’ విచారణకు చేపట్టిన కోర్టు, జానియర్ వైద్యులకు 48 గం॥ అల్లిమేటం ఇస్తూ ఇచ్చిన తీర్పులో గ్రామాలలో వైద్యసేవలందించలేమని, అక్కడ సరైన సౌకర్యాలు కనీస పరికరాలులేవని మాట్లాడడానికి ఈ విద్యార్థులకు సంబంధంలేదని, అది ప్రభుత్వం చూసుకుంటుందని, వీళ్ళు విద్యార్థులు గనక వారు చెప్పినట్లు చేయాలని తీర్పునివ్వడం అర్థంలేనిది. ప్రజారోగ్య వ్యవస్థ గురించి పత్రికల్లో రావడమో, సీజనల్ వ్యాధులు ప్రబలి పదుల సంఖ్యలో ప్రాణాలు పోయినపుడో, ప్రమాదాలు జరిగినపుడో చర్చకు రావడం ఆ తర్వాత యధావిధిగా సాగిపోవడంతోపాటు జానియర్ డాక్టర్లు సమ్మె చేసినపుడు కూడా కొంత చర్చలు జరిగి ఆగి పోతుంటాయి. మన రాష్ట్రంలో నేడు అమలులో ఉన్న మూడంచెల ప్రజారోగ్య వ్యవస్థ, ప్రాథమిక, మాధ్యమిక, టీచింగ్ హాస్పిటళ్ళు, వివిధ మేనేజ్‌మెంట్లు కింద సాగుతున్నాయి. గత 30-40 సంవత్సరాలుగా ఈ వ్యవస్థ ఎలా భ్రష్టు పట్టించబడిందీ, ప్రవేటు, కార్పొరేట్ హాస్పిటళ్ళు అన్ని స్థాయిలలో ఎలా బలపడుతూ వచ్చాయో, తిరిగి ఇవాళ ప్రభుత్వాల్ని శాసించే స్థాయికి (ఆరోగ్యశ్రీ వైద్యఖర్చుల గురించి, ఉద్యోగుల హెల్త్ కార్డుల గురించి) అవి ఎలా ఎదిగాయో అర్థం చేసుకోవడం కష్టమేమీకాదు.

ఆరోగ్యశ్రీని ఆంధ్ర రాష్ట్రంలో తెచ్చిన అప్పటి కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వమే దానిని దేశ వ్యాపితంగా విస్తరిస్తా మన్నది. నేడు అధికారంలోకొచ్చిన మోడీ ప్రభుత్వం

అమెరికన్ తరహా ఇన్సూరెన్స్ వైద్యరంగాన్ని దేశ వ్యాపితంగా అమలుచేయాలన్న దానికి మౌలికమైన తేడా ఏమీ లేదు. రెండు బడా కార్పొరేటు వైద్య రంగాలకు, ఈ రంగంలోని బహుళజాతి కంపెనీలకు, ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీలకు మన ఆరోగ్యాలను తద్వారా మన జీవితాలను కట్టివేసే చర్యలే చేపడుతున్నారు. తాజాగా మోడీ అమెరికా పర్యటనకు ముందు అత్యవసర మందుల జాబితాలోంచి 108 మందుల్ని తొలగించిన మరుక్షణం నుంచి వాటి ధరలు మార్కెట్‌లో ఎలా పెరుగుతున్నాయో, ఇది ఏ సామ్రాజ్యవాద ప్రభువులను ప్రసన్నం చేసుకోదానికి భారత దళారీ పాలకుల ప్రతినిధి తీసుకున్నారో చెప్పడం కష్టమేమీ కాదు. భారత పీడిత, మధ్యతరగతి ప్రజల ఆరోగ్యాలను పణంగా పెట్టడానికి ఏ కొంచెం కూడా వెరపులేకుండా పోతోందో ఈ చర్య బహిరంగపరిచింది. ఒకవైపు దేశంలోని మందుల కంపెనీలపై ఆంక్షలు, వాటిని కొనివేయడం, నాసిరకం (రిఫ్టబైలికేటెడ్) వైద్యపరమైన యంత్రసామాగ్రిని బహుళజాతి కంపెనీలు అంట గట్టడం తద్వారా కోట్లాది రూ॥ కొల్లగొడుతున్నాయి. తాజా ప్రయత్నాల్లో శాశ్వతంగా ఇన్సూరెన్స్, పిపిపి విధానాల ద్వారా చొరబడుతున్న తీరు భారతీయ వైద్య వ్యవస్థలో మరిన్ని దారుణాల్ని సృష్టించబోతోంది. భారత పాలకులు; ఆంధ్ర, తెలంగాణ రాష్ట్రాలలోని ప్రభుత్వాలు ఆమోదిస్తున్న రకరకాల చట్టాలు (ఉదా :- ఏపి నర్సింగ్‌హోమ్ యాక్టు-2010) సాంప్రదాయకంగా ఈ రాష్ట్రాల్లో ఇప్పటివరకూ నడుస్తున్న ప్రైవేటు ప్రాక్టీసును కూడా క్రమంగా నాశనం చేసి కార్పొరేట్ వైద్యరంగానికే పూర్తిస్థాయి వైద్య వ్యాపార అవకాశాలు మిగిలేట్లు చేయనున్నది. దీనికి పునాది ఆరోగ్యశ్రీ ద్వారా పడినప్పటికీ అది ఏపి నర్సింగ్‌హోమ్ యాక్ట్ ద్వారా స్థిరపడనుంది. ఆ షరతులకు తట్టుకోలేక భార్యాభర్తలు - లేక ఇద్దరు ముగ్గురు స్నేహితులు కలిసి చిన్న చిన్న హాస్పిటళ్ళు నడుపుకోలేని స్థితిని ఇప్పటికే కల్పించారు. కార్పొరేట్ హాస్పిటళ్ళ కన్నబైంటిగానూ లేక అపోలో, రిలయన్స్ వంటి బడా బాబులు ప్రారంభించబోయే పరిస్థితి కనిస్తున్నా ఉంది. క్రమంగా వైద్యం వైద్యుల చేతుల్లో నుంచి పెట్టుబడి చేతుల్లోకి మారి గుత్తాధిపత్య పెట్టుబడులకు లాభాల రంగంగా మారింది. దీని తాలూకు ప్రభావాన్ని ఆయా రంగాల్లో తరతమ స్థాయిల్లో వెలుగుచూస్తున్నాయి. వైద్య విద్యార్థుల ఆక్రందన, ఆవేదన వెనక రేపటి తమ భవిష్యత్తు కనిస్తుంది. వారు నిర్వహించే ర్యాల్‌లో, ధర్నాల్లో వారు చేస్తున్న నినాదాలు, వారి చర్చల్లో వేస్తున్న ప్రశ్నలు అంతో ఇంతో ఈ పరిస్థితిని అవగాహన చేసుకున్నట్లు కనిస్తున్నాయి. సరిగ్గా ఇందుకే పాలకులు, కోర్టులు మీకు సంబంధంలేని విషయాల్లోకి తలదూరుస్తున్నారని, చర్చిస్తున్నారని బెదిరిస్తున్నారు. గ్రామాలకు వెళ్ళి సేవచేయడానికి ఇష్టంలేని వాళ్లు ఇందులో లేరని కాదుగానీ, పర్మివెంట్ ఉద్యోగాలివ్వకుండా ఈ తాత్కాలిక వైద్య విద్యార్థుల శ్రీ సర్వీస్‌తోనే తమ పబ్లిం గడుపుకోజూస్తున్న ప్రభుత్వాల కుట్రల్ని తెలంగాణ, ఆంధ్ర వైద్య విద్యార్థులు సమైక్యంగా అర్థం చేసుకొని తిప్పికొట్టగలిగారు.

తెలంగాణాలో సాగించిన 63 రోజుల సమ్మెలో దాదాపు 30 విద్యార్థి, మహిళా, హక్కుల సంఘాలు, పేరెంట్స్ కమిటీ వీరికి మద్దతునందించాయి. సెప్టెంబర్ 27న సమ్మె నోటీసు ఇచ్చారు. 1). శాశ్వత గ్రామీణ వైద్య ఉద్యోగులుగా నియమించడం 2). కంపల్సరీ రూరల్ సర్వీస్ జీవ్ రద్దుచేయడం 3). కేంద్రీకృత స్టెఫండ్ విధానం 4). వైద్యం అందించేందుకు సరైన భద్రత 5). తమకు జూన్ నుంచి ఉన్న స్టెఫండ్ బకాయాలు తక్షణమే చెల్లించాలనే ప్రధాన డిమాండ్లను ఆ నోటీసులో డిఎమ్‌ఇ కిచ్చారు.

వైద్య విద్య పూర్తి చేసిన తర్వాత డిగ్రీ పొందాలంటే గ్రామాల్లోని ప్రభుత్వ ఆస్పత్రుల్లో పనిచేసి తీరాలన్న ప్రభుత్వ జీవోను జానియర్ డాక్టర్లు వ్యతిరేకించారు. అదే సమయంలో తమను ప్రభుత్వం వైద్యులుగా నియమించి ఖాళీలను నింపితే గ్రామాలలో పని చేస్తామని స్పష్టంగా తెలిపారు. వైద్యరంగం నుండి ప్రభుత్వం తప్పుకుని, కార్పొరేట్లకు అప్పగిస్తున్న విధానాన్ని కప్పిపుచ్చుకునేందుకు గ్రామాలలో పనిచేసేందుకు వైద్యులు ముందుకు రావటం లేదని తప్పుడు ప్రచారం చేస్తున్న ప్రభుత్వానికి దీనితో గొంతులో పచ్చివెలక్కాయ పడినట్లయింది. దీనితో వైద్యుల పోస్టులలో ఖాళీల భర్తీ ప్రభుత్వ విధాన సమస్య అనీ, దానితో విద్యార్థులకు సంబంధం లేదనీ వితండ వాదనకు దిగింది. హైకోర్టు కూడా ప్రభుత్వానికే వత్తాను పలికింది. దీనితో ప్రభుత్వ వంచన బహిర్గత మవటమే కాక బదుగు బలహీనవర్గాల నుండి వైద్య విద్య పూర్తి చేసుకున్న వారెంతగా నిరుద్యోగ సమస్య నెదుర్కొంటున్నారో కూడా స్పష్టమైంది.

తెలంగాణా ప్రభుత్వం గ్రామాలకు డాక్టర్లు వెళ్ళదంలేదంటూ ప్రచారం చేసిన మరునాడే కొందరు పిజి విద్యార్థులు సూపర్ స్పెషాలిటీకి వెళ్ళడానికి ప్రభుత్వం అడిగిన సంవత్సరం అండరేబేకింగ్ ఇచ్చారు. అలా ఇచ్చిన డాక్టర్లను సీనియర్ రెసిడెంట్ డాక్టర్స్‌గా ఇప్పుడున్న టీచింగ్ హాస్పిటళ్ళలో పోస్టింగులు ఇచ్చింది. నిజామాబాద్ మెడికల్ కాలేజీలో క్యాబువాటిటీలో 10 మంది డెర్మటాలజీ వాళ్ళని, మరో 10 మంది ఇతర బ్రాంచీలవాళ్ళని ఎన్‌ఆర్‌లుగా పోస్టింగ్స్ ఇచ్చారు. ఎమ్‌సీఐ ఇన్స్‌పెక్షన్ సమయంలో మిమ్మల్ని చూపిండానికే ఇలా చేశామని నేరుగా చెబుతున్నారు.

అన్నింటికన్నా ముఖ్యమైన అంశం వెలుగు చూస్తున్నదేమంటే డబ్ల్యుహెచ్‌ఓ అధ్యర్థంలోని విభాగం, ప్రపంచవ్యాంకు కనుసన్నలలో పిహెచ్‌సీల పరిస్థితిని పిపిపిల వైపుకి మార్చడానికి ఒక్కొక్క రాష్ట్రానికి 1000 కోట్లు కేటాయిస్తామని ఇచ్చిన అసధికార హామీని అమలుచేయించుకోదానికే ఈ రకరకాల ఆంక్షలు తప్ప చిత్తశుద్ధితో గ్రామీణ వైద్యరంగ కోసం కాదని అర్థమవుతుంది.

మొదట సాధారణ సమ్మె ఆ తర్వాత, అక్టోబర్ 15 నుంచి అత్యవసర చికిత్సలను ఆపడం వరకూ వెళ్ళారు. సమ్మె ప్రారంభంనుంచి వివిధ ధర్నాలు, ర్యాలీలు ఆయా కాలేజీల్లో చేస్తూనేవున్నారు. తెలంగాణా లోని ఉస్మానియా మెడికల్ కాలేజీలో అక్టోబర్ 23న విద్యార్థులు వేసుకొన్న టెంట్లను పీకివేసి లాఠీఛార్జీచేసి అర్ధరాత్రి 3 గం॥ల సమయంలో 50 మందిని అరెస్టేచేసి

పోలీస్‌స్టేషన్లకు తరలించడాన్ని నిరసిస్తూ జానియర్ డాక్టర్లు రక్తదాన శిబిరం ఉస్మానియాలో నిర్వహించారు. కాలేజీలముందు టెంట్లు వేసుకోవద్దని చెప్పడంతో ఇందిరాపార్కు వద్ద, ధర్నా చౌక్‌లోకి మార్పుకుని ప్రతిరోజూ పోలీసుల పర్మిషన్ తీసుకొంటూ ఈ ధర్నాలు చేశారు. ప్రముఖవైద్యులు డా॥రాజారెడ్డిగారు మద్దతుగా నిలిచారు. నవంబర్ 10వ తేదీనుంచి ‘ఫలో పల్లె’ పేరుతో పిహెచ్‌సీలో పరిస్థితులు తెలుసుకుంటూ పిహెచ్‌సీల ముందు మెడికల్ క్యాంపులు కూడా నిర్వహించారు.

రెండు దఫాలుగా ప్రభుత్వం చర్చలు జరిపి, విద్యార్థుల్ని బెదిరించాలని చూసింది. దీన్ని నిరసిస్తూ నవంబర్ 11న అన్ని కాలేజీల నుంచి 1500 మంది విద్యార్థులు ఉమ్మడిగా వివిధ సంఘాల మద్దతుతో బాగ్‌లింగంపల్లి సుందరయ్యపార్కునుంచి ఇందిరాపార్కు వరకు ర్యాలీ నిర్వహించి, మహాధర్నా చేపట్టారు. 27 సాయంత్రం 48 గంటల కోర్టు ఉత్తరం అందడంతో 29-11-14 సాయంత్రం సమ్మె విరమించి విధులలోకి వెళ్ళారు. కోర్టు ప్రభుత్వాన్ని కూడా ప్రశ్నించినట్లు, తక్షణమే ఈ సమస్యపై చర్య చేపట్టమని సూచించినట్లు వార్తలు వచ్చాయి.

ఆంధ్రా ప్రాంతంలో ఆలస్యంగా సమ్మె మొదలు పెట్టినా, ప్రభుత్వ వైఖరిలో పెద్దమార్పుమీ లేదు. ఇక్కడ కూడా తక్షణం విరమించాలని ఒత్తిడి పెంచారు. కర్నూలు, తిరుపతి మెడికల్ కాలేజీలలో విద్యార్థులమీద, ప్రొఫెసర్లమీద తీవ్రమైన వేధింపులు, కక్షసాధింపులు డిఎమ్‌ఇ(ఏపి) ద్వారా సాగించారు. ఏపీలో కూడా సమ్మెను విరమింపచేశారు. సమ్మె చేసిన జానియర్ డాక్టర్లు లేవనెత్తిన అనేక ప్రశ్నలకు సమాధానాలు అలాగే వుండిపోయాయి. పైగా తెలంగాణాలో కొంత పరిణామాలు విద్యార్థులకు సవాలుగా మారాయి. 1). ఎర్రగడ్డ మానసిక వైద్యశాల, ఛాతీ ఆస్పత్రులు, ఇప్పుడున్న సుమారు 60 ఎకరాల స్థలాన్ని పోలీస్ పెరెడ్ గ్రౌండ్ గానీ, మరొక ఉపయోగానికిగానీ ఇచ్చి హాస్పిటళ్ళను వికారాబాద్ (అంటే సుమారు 80 కిలోమీటర్ల దూరం) తరలించనున్నట్లు వార్తలు రావడం. ఉస్మానియా వైద్యశాలలో భాగంగా ఈ హాస్పిటళ్ళలో పిజిలు చేసేవారు ఎలాంటి పరిస్థితులు ఎదుర్కొబో తున్నారు? మొత్తంగా హాస్పిటళ్ళ తరలింపు ఎలాంటి పరిస్థితుల్ని సృష్టించ బోతోంది? 2). 1500 మంది ఎంబిబిఎస్ విద్యార్థులకు వరీక్షలకు అనుమతి ఇవ్వాలంటే ఇకపై ఎప్పుడూ ధర్నాలు, ర్యాలీలు చేయబోమని విద్యార్థులు వారి తల్లిదండ్రులు 50రూ. స్థాంపు పేపరుపై రాసి ఇవ్వాలని ఆంక్ష విధించింది. ఇది అప్రజాస్వామికమైన చర్య అని తెలంగాణా ‘జూడా’ ఖండించింది. కానీ సమస్యను ఎదుర్కొవాల్సే ఉంది. ఈ సమ్మెలో తీవ్ర ఆందోళనలతో పాల్గొన్న పేద విద్యార్థులు-తమ భవిష్యత్తు గురించి, మొత్తం నిరుద్యోగ సమస్య గురించి ఆలోచించాల్సి వుంది. విద్యార్థులతో పాటు అన్ని వర్గాల ప్రజలు అపరిష్కృతంగా వున్న ప్రజారోగ్య వ్యవస్థ సమస్యల్ని అర్థంచేసుకొని పాలకుల ప్రజావ్యతిరేక విధానాలపై పోరాడటంతప్ప మరొక పరిష్కారం లేదు. ★

మనదేశంలో కొనసాగుతున్న ఆధునిక బానిసత్వం, అంటరానితనం

‘స్వతంత్ర’ మరియు ‘ఆధునిక’ భారతదేశ సామాజిక, ఆర్థిక మరియు రాజకీయ వ్యవస్థ అసలు స్వభావాన్ని ఇటీవల కాలంలోని రెండు వార్తా విషయాలు వెల్లడిచేస్తున్నాయి. 67 సంవత్సరాల స్వతంత్ర, ప్రజాస్వామ్య దేశంగా చెప్పుబడే దాని పాలనలో మధ్యయుగాల, పూర్వల్ కాలంనాటి పాత దోపిడీ విధానాలు, కులవివక్ష, అంటరానితనం వంటి విధానాల ఆచరణలు ఏవిధమైన చట్టభీతి లేకుండా నిరాటంకంగా సాగిపోతున్నాయని ఈ వార్తా అంశాలు విప్పి చెపుతున్నాయి.

భారత రాజ్యాంగం కానీ లేదా భారత పార్లమెంటు చేసిన వివిధ చట్టాలు కానీ అనాదిగా మనదేశంలో సాగుతూ వస్తొన్న కులతత్వం, బానిసత్వం తదితరాల వలన బాధితులైనవారి రక్షణకు ఏమాత్రం నిలబడలేక పోతున్నాయి.

ఆస్ట్రేలియాకు చెందిన మానవహక్కుల సంస్థ అయిన ‘వాక్ ఫ్రీ ఫౌండేషన్’ 2014లో విడుదల చేసిన

‘ప్రపంచ బానిసత్వ నివేదిక’ ప్రకారం, భారతదేశ జనాభాలోని 1 కోటి 43 లక్షల మంది ప్రజానీకం వేశ్యా వృత్తి మొదలు కట్టుబానిసత్వందాకా వివిధ రూపాల్లో బానిసత్వ బాధితులుగా వున్నారని పేర్కొంది. ప్రపంచంలోని మరే దేశంలో కంటే అత్యధిక సంఖ్యా కులు భారతదేశంలో బానిసత్వంలో మగ్గుతున్నారని ఆ నివేదిక స్పష్టం చేసింది.

నిర్బంధంగా చాకిరీ చేయించుకోబడేవారు, అప్పుల పేరుతో బలవంతపు చాకిరీ చేయించుకో బడేవారు, మనుష్యుల ఆక్రమ రవాణా, బలవంతంగా లైంగిక దోపిడీ లేక బలవంతపు పెళ్ళిళ్ళు వంటి వివిధ రూపాలలో ఆధునిక బానిసత్వం మనదేశంలో కొనసాగించబడుతోంది.

అనాదిగా కుటుంబాలకు కుటుంబాలే బంధిత కూలీలుగా బానిస చాకిరీలు చేయటమనేది దేశ వ్యాపితంగా కొనసాగుతూ వుంది. తక్కువ కులాలుగా చెప్పుబడేవారు, వివిధ తెగలకు చెందిన ఆదివాసులు,

అల్పసంఖ్యాక మతవర్గీయులు, వలస కార్మికులు మొదలైనవారు వివిధ రూపాలలో ఈ ఆధునిక బానిసత్వానికి బాధితులుగా వున్నారు. ఏ విధమైన సామాజిక రక్షణలూ లేని దళితులు ఈరకమైన తీవ్ర రూపాలలో దోపిడీకి అనువైనవారుగా వున్నారు.

ఇటుకబట్టీలు, తివాచీల తయారీ, ఎంబ్రాయిడరీ, బట్టల పరిశ్రమ, గృహచాకిరీ, గనులు, వ్యవసాయం, బలవంతపు వేశ్యావృత్తి, పనిగట్టుకొని చేయిస్తొన్న యాచక వృత్తి మొదలైన రూపాలలో ఆధునిక బానిసత్వం మనదేశంలో కొనసాగుతూ వుంది.

బానిసత్వమనేది మనదేశంలో చట్టాల ప్రకారం నేరమే అయినప్పటికీ, బానిసత్వం దాని ఆధునిక ముసుగులతో మనదేశంలో నిర్బీతిగా కొనసాగుతూనే వుంది. వాస్తవానికి, ప్రస్తుత ప్రపంచీకరణ పారిశ్రామిక పరిస్థితుల నేపథ్యంలో ఆయాచోట్ల పనిచేస్తున్న కాంట్రాక్టు కూలీలు, పొరుగు సేవల కార్మికులు ఏ విధమైన చట్టపరమైన సౌకర్యాలు, హక్కులు లేకుండా

చాకిరీ చేస్తున్నారు. వీరందరినీ కలుపుకుంటేనే ఆధునిక బానిసల నిర్వచనం మరింత సమగ్రంగా వుండటంతో పాటు, ‘ఆధునిక’ భారతదేశంలో బానిసత్వంలో మగ్గుతున్నవారి సంఖ్య మరింత నిర్దుష్టంగా వుంటుంది. ప్రజలు ఎంతటి తీవ్ర దోపిడీకి గురవుతున్నారనే అంశాన్ని ఈ విషయాలు స్పష్టం చేస్తున్నాయి.

ఆధునిక బానిసత్వం ఈనాడు అన్ని దేశాలలోనూ కొనసాగుతోందనే అంశం ఏవిధంగానూ సాంత్వన పరిచే అంశమూ కాదు; కాకపోగా, భారతదేశంలో మనుగడ సాగిస్తున్న ఆధునిక బానిసత్వాన్ని సమర్ధించు కోవటానికి ఏవిధంగానూ సాధ్యపడదే కాదు.

భారతదేశంలో కొనసాగుతున్న ఆధునిక బానిసత్వానికి సంబంధించిన అంశాలు ఈవిధంగా వుండగా, ఇటీవలికాలంలో ‘నేషనల్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ అప్లెడ్ ఎకనమిక్ రీసెర్చ్ అండ్ ది యూనివర్సిటీ ఆఫ్ మేరీలాండ్’ విడుదల చేసిన సర్వేలో భారతదేశ (తరువాయి 6వ పేజీలో)

లాభాలు పొందుతూ - సప్టాలంటా చెరుకు ధర పెంచని ఫ్యాక్టరీ యజమానులు

లెవీ సేకరణ నుండి ప్రభుత్వం తప్పుకోవటంతో రైతాంగం నుండి ధాన్యం కొనలేమంటున్న మిల్లర్లు, ఎగుమతి ఆర్డర్లులేవని పత్తి ధర తగ్గించిన సిండికేట్ వ్యాపారులు, మార్కెట్‌లో పంచదార ధర తగ్గి నష్టపోతున్నామని, చెరకు ధర పెంచలేమంటున్న మిల్లు యజమానులు కుంటిసాకులు చెబుతూ, చెమటోడ్డి రైతాంగం పండించిన పంటలకు తక్కువ ధర చెల్లించి పెద్దఎత్తున లాభాలు గడించేందుకు వ్యూహాత్మకంగా వ్యవహరిస్తున్నారు. వ్యాపారుల కుట్రలను అడ్డుకొని రైతాంగం ప్రయోజనాలు కాపాడాల్సిన పాలకులు అందుకు అనుగుణమైన విధానాలను అనుసరించక పోవడమేకాక కనీస న్యాయమైన మద్దతు ధరను కూడా ప్రకటించటంలేదు. వ్యాపారుల, ప్రభుత్వాల విధానాల ఫలితంగా నష్టపోయిన రైతాంగం అప్పులపాలై దాన్నుండి బయటపడలేకపోతున్నారు.

పాలకుల విధానాల ఫలితంగా ఇతర రైతుల మాదిరిగానే చెరకు రైతాంగం కూడా తీవ్ర సంక్షోభంలో కొట్టుమిట్టాడుతున్నారు. ఎకరా చెరకు పండించటానికి 65 వేలకు పైగా పంట ఖర్చులు అవుతున్నాయి. సగటు దిగుబడి 30-35 టన్నులు వస్తుంది. ప్రభుత్వం ప్రకటించే మద్దతు ధరగాని, మిల్లర్లు చెల్లించే ధరకాని రైతుల ప్రయోజనాలకు ఏమాత్రం అనుకూలంగా లేదు. పంట దిగుబడలను, ఉత్పత్తి ఖర్చులను దృష్టిపెట్టుకొని రైతు కుటుంబ జీవనానికి అనుగుణంగా పాలకులు ఎప్పుడూ చెరకు ధరను ప్రకటించటంలేదు. గత సంవత్సరం టన్ను చెరకుకు 2100రూ. మద్దతు ధరగా ప్రకటించింది. ఎకరాకి 60 వేలు రైతు పెట్టుబడి పెట్టాడు. 30 టన్నుల ఉత్పత్తి వస్తే 63,300రూ. వస్తుంది. రైతాంగం సంవత్సరమంతా రెక్కలు ముక్కలు చేసుకొంటే మిగిలేది మూడువందలు. ఆ దిగుబడి రాని రైతులు నష్టపోవాల్సిందే. కొన్ని రాష్ట్రాల్లో మద్దతుధరకు అదనంగా కటింగ్, రవాణాచార్జీలు ఇస్తున్నప్పటికీ, మన రాష్ట్రంలో రైతులకు అది కూడా అందటంలేదు. 2014-15 సంవత్సరానికి గత మద్దతుధర కన్నా 50రూ. మాత్రమే పెంచింది. ఫలితంగా రైతుకి పెరిగే ఆదాయం 1500రూ. కాగా పెరిగిన పంట ఖర్చు అంటే ప్రభుత్వ మద్దతుధర రైతులకు నష్టాన్ని కలుగచేస్తున్నది.

చెరకు పంట ద్వారా కేంద్ర-రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు, మిల్లు యజమానులు పెద్దఎత్తున ఆదాయం పొందుతున్నారు. దేశంలో 80 వేల కోట్ల వ్యాపారం జరుగుతున్నది. నాలుగుకోట్లమంది రైతు కుటుంబాలకు చక్కెర పరిశ్రమ ఉపాధి కల్పిస్తున్నది. ఎకరా చెరకుపైన 60 వేలకు పైగా ఫ్యాక్టరీ యజమానులకు లాభాల్ిస్తున్నాయి. రైతాంగం మాత్రం అప్పుల ఊబిలో కూరుకుపోతున్నారు. ఫ్యాక్టరీ యజమానుల నుండి ప్రారంభంలో చెరకు రైతాంగానికి అందిన ప్రోత్సాహం ఇప్పుడు లేకుండా పోయింది.

సేద్యపు ఖర్చులు పెరగటం, న్యాయమైన ధర లభించకపోవటం, పాలకుల నుండి ఎటువంటి చేయూత లేకపోవటం చెరకు సేద్యం సప్టదాయకంగా మారటంతో రైతాంగం చెరకుపంటకు దూరమౌతూ వచ్చారు. దేశవ్యాపితంగా కోటి 30 లక్షల ఎకరాల్లో సాగైన చెరకు పంట 2008-09 నాటికి సగానికి పడిపోయింది. ఆంధ్రరాష్ట్రంలో 2010-11 సంవత్సరంలో 2.17 లక్షల హెక్టార్లలో చెరకు సాగు కాగా 2011-12 నాటికి 80 వేల హెక్టార్లకు పడిపోయింది. 2014 నాటికి దేశంలోనూ, రాష్ట్రం లోనూ ఇంకా లక్షలాది ఎకరాల్లో సాగు విస్తీర్ణం తగ్గిపోయింది. 2008-09లో చెరకు విస్తీర్ణం తగ్గి, చెరకు కొరత ఏర్పడి ఫ్యాక్టరీలు పూర్తి సామర్థ్యంతో క్రషింగ్ చేయకపోవటంతో ఇథనాల్ ఉత్పత్తి తగ్గి ఫ్యాక్టరీ యజమానుల లాభాలకు గండి పడింది. దాని ఫలితంగా 10రూ. కూడా చెరకు ధరను పెంచడానికి ఇష్టపడని యజమానులు ధరను పెంచటానికి పోటీపడ్డారు. క్వింటాల్ ధరను 170 నుండి 190రూ. పెంచారు. వశ్చిమగోదావరి జిల్లా చాగల్లులోని జయపూర్ షుగర్ యాజమాన్యం చెరకు ధరను పెంచటమేకాకుండా, చెరకు నాటిన ప్రతి ఎకరాకు 6500రూ. సబ్సిడీ ఇస్తానని ప్రకటించింది. ఉయ్యూరు ఫ్యాక్టరీ ధరను పెంచటంతోపాటు కటింగ్, రవాణా ఛార్జీల యిస్తానని చెప్పింది. వీటి ఫలితంగా చెరకు విస్తీర్ణాన్ని రైతాంగం పెంచిన తర్వాత ఇచ్చినవాటికి తిలోదకాలు యిచ్చి పాత విధానాలనే అమలుపరచటం వారి రైతాంగ వ్యతిరేక స్వభావాన్ని బహిర్గతపరుస్తోంది. దేశ వ్యాపితంగా 523 ఫ్యాక్టరీలు పనిచేస్తున్నాయి. ఆంధ్ర రాష్ట్రంలో 13 సహకార రంగంలోనూ, 19

ప్రైవేటు రంగంలో ఉంటే తెనాలి, కడప సహకార ఫ్యాక్టరీలు మూతపడ్డాయి. సహకార రంగంలోని ఫ్యాక్టరీలకు ఆధునిక యంత్రాలు సరఫరా చేయక పోవటం, అధికారులు, అధికారపార్టీకి చెందినవారు అవకతవకలకు పాల్పడటం, రైతాంగానికి ప్రోత్సాహం అందించకపోవటం వలన, క్రషింగ్ సామర్థ్యాన్ని పెంచేందుకు ఉప ఉత్పత్తుల తయారీకి (మొలాసిస్ నుండి ఇథనాల్, ఆల్కహాల్ మొదలగునవి) కావాల్సిన యంత్రాలను అమర్చకపోవటం సహకార ఫ్యాక్టరీల నష్టాలకు కారణాలుగా ఉన్నాయి. నష్టాల పేరుతో కోఆపరేటివ్ ఫ్యాక్టరీలను ప్రభుత్వానికి అనుకూలమైన వారికి అతి తక్కువ రేటుకి కట్టబెట్టడం జరుగుతున్నది. ప్రైవేటు కంపెనీలు లాభాలు గడిస్తున్నప్పుడు, సహకార రంగ ఫ్యాక్టరీలకు ఎందుకు నష్టాలు వస్తున్నాయనే స్పృహగాని, చోడవరం, ఏటికొప్పాకలో సహకార ఫ్యాక్టరీలు నష్టాల బాటలో లేకపోవటానికి కారణాలను గాని పాలకులు పరిగణలోకి తీసుకొని ఉంటే సహకార రంగ ఫ్యాక్టరీలు రైతాంగానికి ఎంతోప్రయోజనకరంగా ఉండటమే కాకుండా నష్టాల మాట ఉత్పన్నమయ్యేదే కాదు.

చక్కెర పరిశ్రమ ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలు, వాటి అభివృద్ధికి తీసుకోవాల్సిన చర్యల గురించి 1989 -90లో ఏర్పాటుచేసి బాగారెడ్డి కమిషన్ అనేక సూచనలు చేసింది. వాటి అమలుకు ప్రభుత్వం ప్రయత్నించలేదు. 1999లో ఏర్పడిన మంత్రివర్గ ఉప సంఘం ప్రపంచ బ్యాంకుకు కన్సల్టెంట్‌గా ఉన్న ఆడమ్స్‌స్మిత్ ఇన్‌స్టిట్యూట్ (ఇంగ్లండ్) సూచనల ప్రకారం ప్రభుత్వ సహకార ఫ్యాక్టరీలను ప్రైవేటీకరించాలని నిర్ణయించి ఆముదాలవలస, పాలకొల్లు, గురజాల ఫ్యాక్టరీలను కనుమరుగయ్యేలా చేసింది. 1999 - 2002 సం॥ మధ్యలో ఆనాటి తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం 14 సహకార చక్కెర మిల్లులను విక్రయించింది. ఇప్పుడు తిరిగి తెలుగుదేశం పార్టీ అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత చక్కెర పరిశ్రమల్లో పరిస్థితులను అధ్యయనం చేసేందుకంటూ తనకు అనుకూలమైనవారితో కమిటీని వేసింది. ఈ కమిటీ నియామక ఉద్దేశం సహకార చక్కెర ఫ్యాక్టరీలను ప్రైవేట్ సంస్థలకు కట్టబెట్టడమే. అందుకు అనుగుణం గానే కమిటీ అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేసింది. చిత్తూరు చక్కెర పరిశ్రమ 100 కోట్లు అప్పుల్లో ఉందని, అలాగే ఎస్సీ షుగర్ ఫ్యాక్టరీని, కొవ్వూరు, కడపలోని రెండు ఫ్యాక్టరీలను అమ్మివేయాని సూచించింది. ఈవిధంగా పరిశ్రమలను అతి కారుచౌకగా తన అనుచర గణానికి ప్రభుత్వం కట్టబెట్టేందుకు సిద్ధమైంది.

దేశవ్యాపితంగా చక్కెర వినియోగం సంవత్సరానికి 240 లక్షల టన్నులుగా ప్రభుత్వ గణాంకాలు తెలియ చేస్తున్నాయి. 2013-14 సం॥లో ఉత్పత్తి 245 లక్షల టన్నులకు చేరుకొన్నట్లు, పాత నిల్వ లక్షా 60 వేల టన్నులు ఉన్నట్లు, వినియోగం కంటే ఉత్పత్తి ఎక్కువగా ఉండటంతో ఎగుమతి చేయటం తప్పు మరో మార్గం లేదని చెప్పటం వంచనాపూరితం తప్ప మరొకటి కాదు. ప్రస్తుతం వినియోగంలో ఉన్న పంచదారను అత్యధిక శాతం సంపన్నవర్గాలకే చేరుతున్నది. మధ్యతరగతి వర్గాలు పరిమితంగా, కొందరు పేదలు నామమాత్రంగా వినియోగించుకున్నా, అత్యధికమంది పేదలు పంచదార వినియోగానికి నోచుకోవటంలేదు. వీరందరూ వినియోగించుకోగల ఆర్థిక స్థోమతవస్తే ప్రస్తుత ఉత్పత్తికన్నా రెట్టింపు ఉత్పత్తి చేయాల్సి ఉంటుంది. పంచదార వినియోగంలో భారత్ అతితక్కువ స్థాయిలో ఉంది. సంవత్సర తలసరి వినియోగం అమెరికాలో 33, క్యూబాలో 58.7, బ్రెజిల్‌లో 69.7, ఆస్ట్రేలియాలో 48.4 కిలోలుగా ఉంటే భారత్‌లో మాత్రం 18.99 కిలోలుగా ఉంది. ఇది భారతదేశంలో పేదలు పంచదారను పొందలేకపోతున్నారనే దానికి నిదర్శనం.

దేశంలో ప్రజల వినియోగానికి సరిపోయినంత ఉత్పత్తి ఉన్నప్పుడు పంచదారే కాదు ఏ ఆహార వస్తువులను దిగుమతి చేసుకున్నా రైతుల, ప్రజల ప్రయోజనాలకు నష్టంగా మారుతుంది. అలాగే ప్రజల అవసరాలు తీరిన తర్వాత మాత్రమే ఎగుమతి చేయాలి. ప్రపంచ వాణిజ్య ఒప్పందం ఫలితంగా ఇతర దేశాల నుండి భారతదేశం తప్పనిసరిగా దిగుమతి చేసుకోవాలి. దానికి పరిమితి ఉన్నా అంతకన్నా ఎక్కువగా దిగుమతులకు ప్రభుత్వం అనుమతిస్తున్నది. అధిక సుంకం విధించి వాటి దిగుమతులను, అమ్మకాలను అడ్డుకోవటానికి అవకాశం ఉన్నా పాలకులు మాత్రం అవిధంగా వ్యవహరించటంలేదు. మన ఎగుమతులపై ఇతర దేశాలు అధిక సుంకం

విధించినా పాలకులు నోరు మెదపటంలేదు. వరి, పత్తి రైతులకు యిచ్చినట్లుగానే చెరకు రైతులకు ఇతర దేశాలు పెద్ద ఎత్తున సబ్సిడీలు యిస్తున్నాయి. అందువలన అంతర్జాతీయ మార్కెట్‌లో తక్కువ ధరకు అమ్ముకున్నా ఆ దేశాల రైతులకు నష్టం ఉండదు. భారతదేశంలో చెరకు రైతులకేకాక ఇతర పంటల రైతులకు అలాంటి సబ్సిడీ అందటంలేదు. ఫలితంగా అంతర్జాతీయ మార్కెట్‌లో మన ఉత్పత్తులు పోటీపడలేకపోతున్నాడు. 1997-99లో 0.21 లక్షల టన్నులుగా ఉన్న పంచదార దిగుమతి 2011-12 నాటికి 24 లక్షల టన్నులకు చేరుకోవటం దిగుమతుల విస్తృతిని తెలియచేస్తున్నది. అంతర్జాతీయ మార్కెట్‌లో ధర ఎక్కువగా ఉన్నప్పుడు మాత్రం తక్కువ ధరకు మనదేశం నుండి ఇతర దేశాలకు ఎగుమతి జరుగుతుంది. తక్కువరేటు ఉన్నప్పుడు ఎక్కువరేటుకి దిగుమతి చేసుకొంటున్నాము. ఈవిధంగా ఎగుమతులు, దిగుమతులు రైతాంగ ప్రయోజనాలకు నష్టదాయకంగా ఉన్నాయి.

మార్కెట్‌కన్నా ఉత్పత్తి ఖర్చు ఎక్కువై నష్టపోవాల్సి వస్తుందని, చెరకు ధర పెంచితే మరింత నష్టాలను పొందాల్సి ఉంటుందని ఫ్యాక్టరీ యజమానులు చెప్పటం వాస్తవ విరుద్ధమైంది. ఫ్యాక్టరీలకు నష్టాల సమస్యే రాదు. టన్ను చెరకుపై వచ్చే ఆదాయం గమనిస్తే ఫ్యాక్టరీలకు ఎంతగా లాభం వస్తుందో అర్థమౌతుంది.

టన్ను చెరకుపై ఉప ఉత్పత్తులు, వాటి ధరలు ఈవిధంగా ఉన్నాయి

ఉప ఉత్పత్తి	పరిమాణం (కిలోల్లో)	విలువ
పంచదార	100	2800
బెగాన్‌పిప్పి	350	1450
మొలాసిస్	50	1350
పిల్చరీకే	80	950

ఈ పట్టిక ప్రకారం టన్ను చెరకుపై ఫ్యాక్టరీకి వచ్చే ఆదాయం 6550రూ. ప్రస్తుతం రైతులకు ఇస్తున్నది 2450. క్రషింగ్ ఖర్చులు 800రూ.లతో ఇతర ఖర్చులు కలుపుకున్నా 4 వేలు మించి ఉత్పత్తి ఖర్చు కాదు. ఖర్చులు పోనూ ఫ్యాక్టరీ యజమానికి 2550రూ. మిగులుతున్నది. ఎకరం చెరకు (30 టన్నులు) పంటపైన 76,500 రూపాయలు

మనదేశంలో...(5వ పేజీ తరువాయి)

జనాభాలో పావువంతు (25శాతం) అంటరానితనాన్ని పాటిస్తున్నారని (భారత రాజ్యాంగంలో అంటరానితనాన్ని నిషేధిస్తున్నట్లు 1950లోనే ప్రకటించినప్పటికీ) తెలియచేసింది. మొత్తంగా అంటరానితనం అమలు చేస్తున్నవారిలో 52 శాతం బ్రాహ్మణ కులంలోనూ, 35 శాతం హిందువులలోనూ వున్నారని ఈ నివేదికలో పేర్కొన్నారు. దుర్భాగమైన కులవ్యవస్థ అనేది భారత దేశంలో ఒక వాస్తవికమైన అంశంగా ఈ నివేదిక నొక్కి చెప్పతూనే, ఈ ఆధునిక ప్రపంచీకరణ యుగంలో కూడా భారతదేశంలో శతాబ్దాలనాటి పురాతన సామాజిక దౌంతరల వ్యవస్థ నిరాటంకంగా కొనసాగు తున్నదని వెల్లడి చేసింది.

భారీస్థాయిలో కొనసాగుతున్న ఆధునిక జానిసత్వం మరియు అంటరానితనాన్ని పాటించటమనే వాస్తవాలు - భారతదేశం నేటికీ అర్థవ్యూడల్ వ్యవస్థగానే వుందని, ఈ దుర్లక్షణాలు ఉనికిలో వుండి తీవ్రంగా కొనసాగటానికి భారతదేశంలోని ఈ అర్థవ్యూడల్ వ్యవస్థే కారణమని నిరూపిస్తున్నాయి. నయా ఉదారవాద పెట్టుబడిదారీ, ఆర్థిక ప్రపంచీ కరణలతో ఈ వ్యవస్థను మెరుగులు దిద్దుతున్నామని చెబుతున్నప్పటికీ, ఈ వ్యవస్థను సమూలంగా మార్చుకోనంతదాకా, ఈ అర్థవ్యూడల్ వ్యవస్థ యొక్క వాస్తవిక స్వభావాన్ని కప్పిపుచ్చునూలేరు లేదా దానిని రూపుమాపనూలేరు.

మిగులుతుంది. ఇంత మిగులు పొందుతున్న ఫ్యాక్టరీ యజమానులు నష్టాలుపేరు చెప్పి, చెరకు ధరను పెంచకపోవడం వారి లాభాకాంక్షకు పరాకాష్టగా ఉంది. 2011-12 సంవత్సరంలో కూడా పంచదార ధర పడిపోయిందనే పేరుతో చెరకు ధరను పెంచ నిరాకరించారు. ఉత్తరప్రదేశ్‌లో నష్టాల్లో ఉన్నామని, ఆర్థికంగా ఆదుకొంటేనే చెరకు కొనుగోలు చేస్తామని ధరను పెంచలేమని ఫ్యాక్టరీ యజమానులు చెరకును కొనకుండా రైతాంగాన్ని యిబ్బందులపాలు చేశారు. యజమానుల వత్తిడికి లొంగిన ప్రభుత్వం వడ్డీలేకుండా 7500 కోట్ల రుణాన్ని బ్యాంకు నుండి యిప్పించటం మిల్లర్ల పట్ల పాలకుల పక్షపాతానికి నిదర్శనం.

పంచదార లెవీ విధానాన్ని రద్దుచేసి బహిరంగ మార్కెట్‌లో అమ్ముకోవటానికి అవకాశం కల్పించాలని ఫ్యాక్టరీ యజమానులు చేసిన డిమాండ్‌కి అనుగుణంగా రంగరాజన్ కమిటీ సిఫార్సులను ప్రభుత్వం ఆమోదించి లెవీ విధానాన్ని విరమించుకొంది. పేదలకు యిచ్చే పంచదారపై సబ్సిడీని మిల్లులకు యిచ్చి కొనుగోలు చేసింది. ఇప్పుడు పేదలకు రేషన్ షాపుల్లో పంచదారే ఇవ్వటంలేదు. పంచదార ధరను మిల్లర్లే నిర్ణయించి అమ్ముతున్నారు.

చెరకు రైతులకు మిల్లు యజమానులు వేల కోట్ల రూపాయలు యివ్వకుండా తమ వద్దనే అట్టిపెట్టుకొని వ్యాపారం చేస్తున్నారు. ఉత్తరప్రదేశ్‌లో 5064 కోట్లు రైతులకు బకాయిలు చెల్లించాలి, మహారాష్ట్రలోనూ వందలాది కోట్ల రైతుల డబ్బు యజమానుల దగ్గర ఉంది. ఆంధ్ర రాష్ట్రంలోనూ కోట్లాది రూపాయలు రైతులకు మిల్లులు బకాయిలు చెల్లించాలి. ఉప ఉత్పత్తులపై రైతులకు చెల్లించాల్సిన బకాయిలు రాష్ట్రంలో వందలాది కోట్ల రూపాయలు ఉన్నాయి. ఈవిధంగా రైతుల డబ్బుతో మిల్లు యజమానులు వివిధ రకాల వ్యాపారాలు చేస్తున్నారు.

ప్రభుత్వ విధానాలతోపాటు, మిల్లు యజమానుల దోపిడీని, మోసాన్ని అర్థం చేసుకొని, తమ బకాయిలన్నింటినీ వెంటనే చెల్లించాలని, చెరకుకు న్యాయమైన ధర చెల్లించాలని, సబ్సిడీలను పెంచాలని, సహకార ఫ్యాక్టరీల అమ్మకాలను నిలిపివేసి, వాటిని ఆధునికరించటమేకాకుండా, కొత్త పరిశ్రమలను నెలకొల్పాలని, దిగుమతులను నియంత్రించాలని రైతాంగం ఉద్యమించాలి. ★

హిందూ మతతత్వానికి మూలమైన బ్రాహ్మణీయ సిద్ధాంతం, అనాదిగా వస్తోన్న ఈ సామాజిక దుర్లక్షణాలు కొనసాగటానికి కారణంగా వుంది. ప్రపంచీకరణ పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక విధానాలో లేదా భారత పాలకులు ఆమోదించిన స్వేచ్ఛా విపణి విధానాలో ఈ వ్యవస్థ స్వభావాన్ని, దానితోపాటు కొనసాగే దాని దుర్లక్షణాలను మార్చజాలవు.

కుల సిద్ధాంతం, మతతత్వ రాజకీయాలపై ఆధారపడిన బిజెపి, భారతదేశంలో ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచగల అధిక్యతను పొంది అధికారంలోకి వచ్చింది. కనుక, హిందూ మతతత్వ సిద్ధాంతంపై ఆధారపడి మనుగడ సాగిస్తున్న ఈ దుర్లక్షణాలు రూపుమాప బడతాయని ఎవరైనా ఏవిధంగా ఆలోచించ గలుగుతారు? సమ్మిళితాభివృద్ధి ఎజెండా గురించి మాట్లాడే నరేంద్రమోడీ నోటివెంట ఈ సామాజిక దుర్లక్షణాల మాట రాకపోవటంతోపాటుగా ‘జన్‌ధన్ యోజన’, ‘స్వచ్ఛభారత్‌ల వంటి అనిర్దిష్ట కార్యక్రమా లతో, ఈ సామాజికదుర్లక్షణాలు తొలగించబడతాయా?

ఈ దోపిడీ, అసమానతలతో కూడిన ప్రస్తుత వ్యవస్థను సమూలంగా నిర్మూలించి సామ్యవాద వ్యవస్థను నిర్మించే లక్ష్యంతో సాగే ప్రజా ఉద్యమాల ద్వారా మాత్రమే ప్రస్తుతం మనదేశంలో కొనసాగుతున్న సామాజిక దుర్గుణాలను రూపుమాపి ప్రజలందరి నడుమ సమానత్వాన్ని సాధించగలగటం సాధ్యమౌతుంది. ★

సాంవియట్ యూనియన్‌లో స్త్రీల పరిస్థితి

రచన : జి.యన్. సిరిబైన్సోవ్ అనువాదం : తోలేటి జగన్నాథానరావు

ప్రచురణ : తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ ట్రస్ట్ వెల : రూ. 120/-

ప్రతులకు : మైత్రీబుక్‌హౌస్

28-9-1, జబీల్ వీధి, కారల్‌మార్క్స్ రోడ్, విజయవాడ - 2

స్థిరాస్థి వ్యాపారవర్గాల ప్రయోజనం కోసమే రైల్వేస్టేషన్ల ప్రయవేటికరణ

బిజెపి నాయకత్వంలో మోడీ ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చిన అతి తక్కువ కాలంలోనే, అది ఏ వర్గాల ప్రయోజనాలకు కొమ్ముకాస్తున్నదీ, అది ఎవరికి లబ్ధిచేకూరుస్తున్నదనే అంశాలలో దాని వాస్తవ వర్గస్వభావం వెల్లడైంది.

మోడీ ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చిన రెండు నెలల్లోనే ప్రభుత్వరంగ సంస్థల వాటాలను విక్రయించటం ద్వారా 63 వేల కోట్ల రూపాయల ఆదాయాన్ని పొందబోతున్నట్లుగా ప్రకటించింది. ప్రభుత్వ ఈ నిర్ణయాన్ని ఆచరణయోగ్యం చేసేవిధంగా సెక్యూరిటీస్ ఎక్స్‌చేంజ్ బోర్డు ఆఫ్ ఇండియా చర్యలు చేపట్టింది. ఈవిధంగా గంభీరమైన పదాదంబరాలతో, వాగ్దానాలతో అధికారంలోకి వచ్చి రావటంతోనే, లాభాలార్జించే ప్రభుత్వరంగ సంస్థల వాటాలను అమ్మేందుకు మోడీ ప్రభుత్వం మార్గాన్ని ఏర్పరచుకుంది. లాభాలు సంపాదించే ఓఎన్‌జిసి, సిఐఎల్, ఎన్‌హెచ్‌పిసి వంటి సంస్థలలో వాటాలను విక్రయించేందుకు వీలుగా ప్రభుత్వరంగ సంస్థలలోని వాటాలను తగ్గించివేసేందుకు సిద్ధమైంది.

సామ్రాజ్యవాదుల ప్రయోజనాలకనుగుణంగా నిర్వహించబడే ప్రపంచ ఆర్థిక వేదిక ఆధ్వర్యంలో జరిగిన భారత ఆర్థిక సదస్సులో ఆర్థికమంత్రి మాట్లాడుతూ ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలో నిర్వహింపబడుతూ నష్టాలతో నడుస్తున్న 79 పరిశ్రమలను ప్రయివేటీకరించ బోతున్నట్లుగా చాలా ఘనంగా పేర్కొన్నాడు. కొన్ని ప్రభుత్వరంగ సంస్థలు మూసివేతకు సిద్ధంగా వున్నాయని, దీనితో ఈ పరిశ్రమలో పనిచేసే కార్మికులు ఉద్యోగం, ఉపాధి కోల్పోతారని కనుక ఈ పరిశ్రమలను ప్రయివేటీకరించే విధానాన్ని తాము ఎన్నుకున్నామని, తద్వారా కార్మికులు ఉద్యోగ, ఉపాధి అవకాశాలు

కోల్పోకుండా కాపాడామని ఆయన మరింత గొప్పగా చెప్పుకొచ్చాడు. ఏమైనా, ఈ ప్రయివేటీకరణ వెనుకనున్న వుద్దేశ్యం అంతిమంగా వెల్లడైంది. అదేమంటే ప్రభుత్వరంగ సంస్థల యాజమాన్యంలో వున్న అత్యంత విలువైన భూములు! అమ్మివేయబడిన లేదా ప్రయివేటీకరించబడిన నేషనల్ టెక్స్‌టైల్ కార్పొరేషన్‌కు ముంబయిలో, మరి ఇతరచోట్ల విలువైన భూములు వున్నాయనేది రహస్యమేమీ కాదు.

నష్టాల్లో నడుస్తున్నాయనే పేరిట ప్రయివేటీ కరిస్తున్న లేదా అమ్మివేయజూస్తున్న ప్రభుత్వరంగ సంస్థలన్నింటి పరిస్థితి దాదాపు ఇదే రకంగా వుంది. ప్రయివేటు స్థిరాస్థి వ్యాపారులు ఈ భూములపై కన్నేసి, వాటిని స్వంతం చేసుకోవటం ద్వారా అత్యధిక లబ్ధి పొందేందుకు కానుకొనివున్నారు. వీరి స్వార్థ ప్రయోజనాలను నెరవేర్చేందుకు ఖాయిలాపడ్డ పరిశ్రమల ప్రయివేటీకరణ అనే విధానాన్ని పరిష్కారంగా చేపట్టి ప్రజలలో తప్పుడు అభిప్రాయాలు కల్పించజూస్తున్నారు.

ప్రైవేటు స్వార్థపరశక్తుల ప్రయోజనాల మేరకు బలివిశర్లపై సిద్ధంగానున్న ప్రభుత్వరంగ సంస్థల పరిస్థితి ఇది కాగా, ప్రజల రవాణా సౌకర్యాలను తీర్పుతున్న భారత రైల్వేల వంటి రవాణా వ్యవస్థను కూడా పబ్లిక్ - ప్రైవేటు భాగస్వామ్యంపేరిట ప్రైవేటు సంస్థలకు అప్పగించేందుకు ప్రయత్నాలు సాగుతున్నాయి. ఇప్పటికే మోడీ ప్రభుత్వం రైల్వేలలో వందశాతం విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడికి అనుమతినిచ్చి వేసింది. ప్రైవేటు స్థిరాస్థి వ్యాపారుల ప్రయోజనాలు నెరవేర్చేందుకు, ఇప్పుడు మోడీ ప్రభుత్వం రైల్వేస్టేషన్లను ప్రైవేటీకరించేందుకు ఎంచుకొంటోంది. మన విశాల దేశంలో, శక్తివంతమైన ప్రభుత్వమే దేశవ్యాపితంగా సమర్థవంతంగా గత ఆరున్నర దశాబ్దాల కాలంలో

ప్రజా రవాణా సౌకర్యాలను కల్పించలేకపోతోంది. ప్రజా అవసరాలకనుగుణంగా ప్రజా రైల్వే రవాణా వ్యవస్థను మరింత మెరుగుపరిచేదానికి బదులుగా, మోడీ నాయకత్వంలోని బిజెపి ప్రభుత్వం ప్రభుత్వ-ప్రయివేటు భాగస్వామ్యం పేరున రైల్వేస్టేషన్లను ప్రైవేటీకరించేందుకు పూనుకుంది. వాస్తవానికి దేశవ్యాపితంగా 7 వేలకు పైగా రైల్వేస్టేషన్లకు అనుకొని తగినన్ని భూములున్నాయి. ఈ వనరులను కాజేసే ఉద్దేశ్యంతో, ప్రైవేటు స్థిరాస్థి వ్యాపారులకు ప్రయోజనం చేకూర్చేందుకు హోటళ్ళ నిర్మాణానికి, వారికి అప్పగించేందుకు ప్రభుత్వం సిద్ధమైంది. ఈ ప్రయివేటీకరణ ప్రక్రియను ఇప్పటికే వేగిరపరిచే క్రమంలో కొన్ని రైల్వేస్టేషన్లను ఎంపికచేశారు.

అయితే, విలాసవంతమైన హోటళ్లు, రెస్టారంటులు తదితర నిర్మాణాలు రవాణా సేవలో ఏవిధంగానూ భాగంకావు. ఈనాడు ప్రయాణీకులు అవస్థలు పడుతోంది ఈ సౌకర్యాలు లేకపోవటం వలన కాదు. తగినన్ని రైలుబండ్లు, తగినన్ని రైలు పెట్టెలు లేక అత్యధిక ప్రయాణీకులు అవస్థలు పడుతున్నారు. ఈ ప్రైవేటీకరణ అనేది ఏవిధంగానూ వేగవంతమైన, సౌకర్యవంతమైన ప్రయాణ సదుపాయాన్ని కలిగించేది కాదు. పైగా, భద్రతతోకూడిన రైలు ప్రయాణం అత్యంత వాంఛనీయంకాగా రైల్వేలు కానీ, ప్రభుత్వంకానీ వాటిని సాధారణ ప్రజల కొరకు నిర్వహించాలనేది అత్యంతా వశ్యకంగా వుంది.

రైల్వేలలో ఇప్పటికే ప్రైవేటీకరించబడిన ఆహార తినుబండారాల సరఫరా వ్యవస్థ (ఐఆర్‌టిసిటిసి) యొక్క చేదు అనుభవాలు అందరికీ అనుభవంలో వున్నవే. ఒక సాధారణ ప్రయాణీకునికి రైల్వేలలో కనీసపాటి సేవ లభించడంలేదు. ధనికులు మరియు అత్యంత

ధనికులైన ప్రయాణీకులు మాత్రమే ఏ సేవలనైనా, సౌకర్యాలనైనా రైల్వే ప్రయాణాలలో పొందగలుగు తున్నారు.

“రైల్వేస్టేషన్ల నిర్వహణ లేదా రైల్వే వ్యాగన్లు, రైలుబండ్లు తదితరాలను స్వంతంగా కలిగి వుండటం వంటివేవీ రైల్వేల ప్రధాన నిర్వహణలో భాగంకాదు. ప్రతి రైల్వేస్టేషను కలిగివున్న ప్రధానమైన స్థిరాస్థిని ఉపయోగించి పెట్టుబడిని వెలికి తీసుకువచ్చేందుకు, విలువైన వ్యాపార స్థలంగా, వ్యాపారాలకు అనువైనవిగా వున్నాయ”ని (న్యూ ఇండియన్ ఎక్స్‌ప్రెస్, 4-12-14; బిజినెస్ స్టాండర్డ్ 3-12-14) ప్రచార సాధనాలు ప్రబోధిస్తున్నాయి. ఈవిధంగా బూర్జువా ప్రచార సాధనాలు రైల్వే స్థిరాస్థి ప్రైవేటీకరణను ప్రబోధిస్తూ, ప్రచారం కల్పిస్తూ ప్రైవేటు స్థిరాస్థి వ్యాపార ప్రయోజనాలకు సేవచేస్తున్నాయి.

భారతదేశ వ్యాపితంగా నివాస స్థలం సెంటు కూడా లేక తలదాచుకోను గూడులేని కోట్లాదిమంది నిర్భాగ్యులున్నారు. ఎందరో తాత్కాలికంగా ఏర్పరచు కున్న గూడెలలో రైల్వే ట్రాకుల పరిసరాల్లో తలదాచుకుంటున్నారు. రైల్వేల ఆస్తులుగా పేర్కొంటున్న ఈ భూములన్నింటినీ నివాసానికి లేక సాగుకో ఈ పేద ప్రజానీకానికి ఎందుకు ఇవ్వకూడదు? భారతదేశం లోని అతేష ప్రజానీకపు సౌభాగ్యం ద్వారా, ‘బంధించిన పెట్టుబడి మూటను’ తెరిచినట్లు కాదా? లాభాలను సముపార్జించుకునేందుకు ప్రైవేటు స్థిరాస్థి వ్యాపార వర్గాలకు ఈ భూములను ఎందుకు కట్టబెట్టాలి? ఇదెక్కడ విధానం? దీని వలన లబ్ధి పొందుతున్నదెవరు?

ఈ శక్తివంతమైన ప్రశ్నలను భారత విశాల ప్రజల ప్రయోజనాల దృష్టితో చర్చించాల్సిన అవసరముంది★

రైతాంగాన్ని కల్లోలపరుస్తున్న బిగుమతులు

సామ్రాజ్యవాదుల దోపిడీ ప్రయోజనాలను కాపాడతామని, వారితో ఒప్పందానికి వచ్చి అధికారాన్ని బదలాయించుకొన్న భారత దళారీ పాలకులు దేశ ప్రజల ప్రయోజనాలను పణంగా పెడుతున్నారు. వ్యవసాయ, పారిశ్రామిక రంగాల్లో విదేశీ, స్వదేశీ బడా పెట్టుబడిదారులు, బహుళజాతి సంస్థల ఆధిపత్యానికి, దోపిడీకి గేట్లు బార్లు తెరిచారు. జాతీయ బూర్జువా వర్గం అభివృద్ధి చెందకుండా వారి పరిశ్రమల్లో ఉత్పత్తి అవుతున్న సరుకులకు మార్కెట్ సౌకర్యం కల్పించకపోవటమే కాకుండా అనేక అడ్డంకులు కల్పిస్తున్నారు. బడాపెట్టుబడిదారులకు అనేక విధాల సహకారాన్ని అందిస్తూ, జాతీయ బూర్జువావర్గం పరిశ్రమలే కాకుండా ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలు కూడా వారి పరమయ్యే విధానాలు అమలుపరుస్తున్నారు.

పారిశ్రామికరంగాన్నే కాకుండా నూటికి 70 శాతం మందికి ఉపాధిగా ఉన్న కీలకమైన వ్యవసాయ రంగాన్ని కూడా సామ్రాజ్యవాదుల ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా మార్చి భారత రైతాంగాన్ని నిర్వీర్యం చేసే విధానాలను కొనసాగిస్తున్నారు. ఎరువులు, విత్తనాలు, క్రిమినోహరక మందుల ధరలను పెంచి పంట ఉత్పత్తి ఖర్చులు రైతాంగం మోయలేని భారంగా మార్చారు. స్వదేశీ విత్తనాలకు తిలోదకాలు యిచ్చి, బహుళజాతి విత్తన సంస్థలకు స్వాగతం పలికారు. రైతాంగం పండించే పంటలకు న్యాయమైన ధరలు కల్పించకుండా రైతాంగం నష్టపోయే విధానాలను చేపట్టారు. విదేశాల నుండి పెద్ద ఎత్తున ఆహార ధాన్యాలను దిగుమతి చేసుకుంటూ, వాటిపై నామమాత్రపు సుంకాన్ని విధిస్తూ దేశీయ ఉత్పత్తుల నిల్వలు పేరుకుపోయేందుకు కారకులౌతున్నారు. వ్యవసాయాన్ని నష్టదాయకంగా మార్చి, తమ భూములను కాంట్రాక్టు - కార్పొరేట్ సేద్యానికి అప్పగించేందుకు వ్యవసాయం దండగ అనే ఆలోచన రైతాంగంలో కల్పిస్తున్నారు.

భారతదేశ రైతాంగం పండిస్తున్న పంటలకు న్యాయమైన ధరలు కల్పించని పాలకులు, ఆహార ధాన్యాలకు, కూరగాయలకు పన్ను రాయితీ కల్పించి పెద్దఎత్తున దిగుమతి చేసుకొంటున్నారు. ఫలితంగా భారత రైతాంగం పండిస్తున్న టమాట, బంగాళదుంపలు మరియు ఇతర పంటలను రోడ్లపై పారబోయాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడింది.

ప్రపంచంలో చైనా, రష్యాల తర్వాత బంగాళ దుంపలు అత్యధికంగా పండిస్తున్నది భారతదేశం.

ప్రజలు విరివిగా దీన్ని ఆహారంలో వినియోగిస్తారు. ఈ పంటను ఉత్పత్తి చేస్తున్న రైతాంగానికి న్యాయమైన ధర కల్పించకుండా దళారీ వ్యాపారుల దోపిడీకి నిలయంగా మార్చింది. వారి దయా దాక్షిణ్యాలపై ఆధారపడాల్సి రావటంతో వారు చెప్పిన రేటుకే రైతాంగం పంటను అమ్ముకోవాల్సి వస్తున్నది. కొన్ని సందర్భాల్లో కొనే నాధుడే లేక రైతాంగం వద్ద నిల్వలు పేరుకుపోయి టన్నులకొద్దీ రోడ్లపై పారబోస్తున్నారు. రైతుల ఈ దుస్థితికి పాలకులే కారణం. ఈ సంవత్సరం కూడా రైతాంగానికి ఈ స్థితి ఏర్పడనుంది. రైతాంగం వద్ద ఉన్న నిల్వలను కొనుగోలు చేసే వారిని ఆదుకోవాల్సిన ప్రభుత్వం అందుకు విరుద్ధంగా మొదటిసారి పెద్దఎత్తున దిగుమతులకు ప్రణాళిక రూపొందించింది.

కేంద్ర ఆహార మంత్రిత్వశాఖ ఈ ఏడాది నవంబరు రెండవ వారానికల్లా బంగాళాదుంపల దిగుమతులు దేశంలోకి వచ్చేవిధంగా టెండర్లు జారీ చేయాలని జాతీయ వ్యవసాయ మార్కెట్ సమాఖ్యను ఆదేశించింది. దేశీయ సరఫరాను పెంచటానికి, ద్రవ్యోల్బణాన్ని తగ్గించటానికి దిగుమతులకు అనుమతిస్తున్నట్లు ఎన్‌డిఏ ప్రభుత్వం చెబుతున్నదేది వాస్తవం కాదు. ప్రజల అవసరాలకు తగినంతగా బంగాళదుంపల ఉత్పత్తి ఉండటం వలన ఇప్పటివరకు దిగుమతి చేసుకోవాల్సిన అవసరంలేదు. ఈ సంవత్సరం కూడా ఖరీఫ్ పంట సాధారణంగానే ఉంది. శీతాకాలం పంటలో నామమాత్రపు తగ్గదలే ఉంది. రైతాంగం అమ్ముడుకాక రోడ్లపై పారవేస్తున్న దానిలో దీని పరిమాణం సముద్రంలో నీటిబొట్టు లాంటిది. దిగుమతి చేసుకోవాల్సిన అవసరమే లేదు. బంగాళాదుంపల దిగుమతితో దాన్ని పండించే భారత రైతాంగం పరిస్థితి మరింత దారుణంగా మారనున్నది.

బంగాళాదుంప రైతాంగ పరిస్థితి కాదు. టమాటా రైతుల పరిస్థితి కన్నీరు పెట్టించే విధంగా ఉంది. దేశంలోనూ, రాష్ట్రంలోనూ టమాటా పంటను రైతాంగం విస్తారంగా పండిస్తున్నా వారి జీవితాలు అధోగతి పాలౌతున్నాయి. పంట చేతికి రాకముందు ఉన్న ధర పంట చేతికి వచ్చిన తర్వాత ఉండటంలేదు. పంట మొత్తం చేతికి వచ్చిన సమయంలో సిండికేట్ వ్యాపారులు టమాటా ధరను దారుణంగా తగ్గించి వేస్తున్నారు. నిల్వలు ఎక్కువగా ఉన్నాయని, పంటను కొనుగోలు చేయలేమని చెప్పి, బయట మార్కెట్‌లో కే.జీ. 15రూ. నుండి 20 దాకా ధరకు ప్రజలు కొనుగోలు చేస్తున్న సమయంలో రైతులకు మాత్రం

రూపాయి, రెండు రూపాయలు మాత్రమే ఇస్తున్నారు. ఫలితంగా పంటకు వచ్చే దబ్బులు రవాణా ఖర్చులకు కూడా రాని పరిస్థితిల్లో టమాటాలను పశువులకు ఆహారంగా వేయటమే కాకుండా రోడ్లపై గుట్టలుగా పోసి కోపంతో కాళ్ళతో త్రొక్కుతూ పాలకులపై ఆగ్రహాన్ని వెళ్ళగక్కుతున్నారు.

దళారుల దోపిడీని అరికట్టి సరైన ధర లభించేలా చేయాల్సిన ప్రభుత్వం, రైతాంగాన్ని సంక్షోభంలోకి నెడుతున్నది. పంట అమ్ముడుపోక రైతాంగం రోడ్లపై పోస్తుంటే, అదే సమయంలో దిగుమతులు మాత్రం పెద్ద ఎత్తున వచ్చిపడుతున్నాయి. 2014 ఆగస్టు 28 నుండి సెప్టెంబరు 28 వరకు భారతదేశంలోకి 3,76,009 డాలర్ల విలువైన టమాటా ఉత్పత్తులు చైనా నుండి దిగుమతయ్యాయి. కనీస ధర కూడా భారత రైతాంగానికి కల్పించని భారత పాలకులు చైనా నుండి మాత్రం వందల కోట్ల విలువచేసే టమాటాలను దిగుమతి చేసుకోవటమనేది, మన రైతాంగంపట్ల పాలకుల విధానాలకు అద్దంపడుతున్నది.

మన ఇండ్లలో వినియోగిస్తున్న టమాటా కిచమ్, టమాటాపురి, టమాటా జ్యూస్ వంటి పేరొందిన బ్రాండ్లన్నీ చైనా, నేపాల్, ఇటలీ, అమెరికా, నెదర్లాండ్ల నుండే దిగుమతి అవుతున్నాయి. మనదేశంలో పండుతున్న టమాటాలతో వీటిని మనకు తయారుచేస్తే ప్రజలకు సరసమైన రేట్లకు అందించడమే కాకుండా, వాటిని ఉత్పత్తి చేస్తున్న రైతాంగానికి ఎంతో మేలు జరుగుతుంది. రైతాంగానికి ఉపయోగపడే అలాంటి విధానాలు అమలుపర్చని పాలకులు ప్రతిదానికి దిగుమతులపైనే ఆధారపడుతున్నారు.

భారతదేశంలోని గోడ్డానల్లో భారీమొత్తంలో గోధుమలు పేరుకుపోయి ఉండగా, సంవత్సరానికి 3.9 శాతం చొప్పున అసాధారణ వృద్ధితో ఇటలీ నుండి పిండిని దేశంలోకి దిగుమతి చేసుకొంటున్నాము. దేశంలో పెద్ద ఎత్తున గోధుమ నిల్వలు ఉంటే వాటి ద్వారా పిండిని తయారుచేసే రైతాంగాన్ని ఆదుకోకుండా పెద్ద మొత్తంలో గోధుమపిండిని దిగుమతి చేసుకోవటం, పాలకుల దళారీతనానికి అద్దం పడుతున్నది. భారత్‌లోకి నాప్తా దిగుమతులు 2003-04లో 3.39 బిలియన్లు ఉండగా 2013-14లో అవి 17.22 బిలియన్లకు చేరుకున్నాయి.

దేశంలో వేరుశనగ, సన్‌ఫ్లవర్, సోయాబీన్, ఆవాలు, పామాయిల్ పంటల ఉత్పత్తులను, ఆ పంటల విస్తీర్ణాన్ని పెంచేవిధంగా రైతాంగాన్ని ప్రోత్సహించే విధానాలు చేపట్టకుండా, విదేశాల నుండి వంట

నూనెలను దిగుమతి చేసుకొంటూ ఇండోనేషియా, మలేషియా, బ్రెజిల్, యునైటెడ్ స్టేట్ దేశాల బడా కార్పొరేట్ ఉత్పత్తిదారుల దోపిడీ ప్రయోజనాలను భారత పాలకులు కాపాడుతున్నారు. భారత రైతాంగాన్ని తీవ్రంగా నష్టపరుస్తున్నారు. ఫలితంగా నూనెగింజలు పండించే రైతాంగం ఇతర పంటలవైపు మళ్ళుతున్నారు. జాతీయత, జాతీయ విధానం గురించి మాట్లాడే బి.జె.పి.లో జాతీయత అనేదే కన్పించదు. సరళీకరణ, ప్రైవేటీకరణ విధానాలను అమలుజరిపి సామ్రాజ్య వాదుల దోపిడీ, ఆధిపత్య విధానాలను కాపాడటంలో, అందుకు అనుగుణమైన విధానాలు అమలుపర్చటంలో గత యుపిఏ ప్రభుత్వానిది, నేటి ఎన్‌డిఏ ప్రభుత్వానిది ఒకటే విధానం. ప్రైవేటీకరణ విధానాలను అమలు జరపటంలో, దేశంలోని అన్ని రంగాల్లో విదేశీ పెట్టుబడులను ఆహ్వానించటంలోనూ మరింత దూకుడుగా ఎన్‌డిఏ ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్నది. రైతాంగం యొక్క సేద్యపు ఖర్చులు తగ్గించి, వారు పండించే పంటలకు న్యాయమైన ధరలు కల్పించటం లోనూ, పంటలను కొనుగోలు చేయటంలోనూ, రైతాంగ వ్యతిరేక విధానాలు అనుసరించటంలో యుపిఏ-ఎన్‌డిఏ ప్రభుత్వాలది ఒకే విధానం. అందుకే ఎన్‌డిఏ ప్రభుత్వం కూడా ఆహార పంటల ఉత్పత్తులను పెద్దఎత్తున దిగుమతులు చేసుకొంటూ రైతాంగ ప్రయోజనాలను బలి పెడుతున్నది.

ప్రపంచవాణిజ్య సంస్థలో చేరినందున విదేశాల నుండి వ్యవసాయ ఉత్పత్తుల దిగుమతులపై మనదేశ ప్రయోజనాలరీత్యా ఆంక్షలు విధించగల అధికారాన్ని భారత పాలకులు కోల్పోయారు. దీనితో వ్యవసాయ ఉత్పత్తుల దిగుమతులు పెరిగి భారత రైతాంగం నష్టపోతున్నారు. ఈ ఒప్పందం ప్రకారమే భారత రైతాంగానికిస్తున్న సబ్సిడీలను దిగకోస్తున్నారు. ఈవిధంగా ప్రపంచ వాణిజ్యసంస్థ ముందు సాగిలపడిన భారత పాలకులు, అహరభద్రతా చట్టానికి అమెరికాను ఒప్పించి ప్రపంచ వాణిజ్యసంస్థలో విజయం సాధించా మంటూ మోసం చేస్తున్నారు.

భారతపాలకుల దళారీతనాన్ని సామ్రాజ్యవాదుల, వారి బహుళజాతి సంస్థల దోపిడీని పరిరక్షించే విధానాలను అద్దం చేసుకొని అన్ని పంటలు పండించే యావన్మంది భారత రైతాంగం, ప్రభుత్వ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా, పంటలకు న్యాయమైన ధరలు కల్పించి, కొనుగోలుచేయాలని డిమాండ్‌చేస్తూ ఉద్యమించాలి.★

‘రైతుల ఆత్మహత్యలన్నీ పాలకుల హత్యలే’

తెలంగాణా రైతుకూలీ సంఘం ఆధ్వర్యంలో రైతాంగ ఆందోళన

రైతుల ఆత్మహత్యల ఆంశంపై తెలంగాణా రైతుకూలీసంఘం ఆధ్వర్యంలో ప్రదర్శన

దుగ్గొండి, 22-12-14 :

వరంగల్ జిల్లా, దుగ్గొండి మండల తహశీల్దార్ కార్యాలయం ఎదుట 22-12-14న సిపిఐ(ఎం-ఎల్) మరియు తెలంగాణా రైతుకూలీసంఘాల ఆధ్వర్యంలో రైతాంగం ఆందోళన చేపట్టారు. ధర్నాకు ముందుగా దుగ్గొండి గ్రామంలో రైతులు, కూలీలు ముఖ్యంగా మహిళలు పెద్ద సంఖ్యలో పాల్గొని ప్రదర్శన నిర్వహించారు. ‘రైతుల ఆత్మహత్యలన్నీ పాలకుల హత్యలే’, ‘ప్రభుత్వం పూనుకొని వెంటనే రైతుల ఆత్మహత్యలను నిరోధించాలి’ ‘ప్రతి దళిత కుటుంబానికి 3 ఎకరాల సాగుభూమి ఇవ్వాల’ని ప్రదర్శకులు నినాదాలు చేశారు.

ధర్నా సందర్భంగా హాజరైన వారినుద్దేశించి సిపిఐ(ఎం-ఎల్) వరంగల్ జిల్లా నాయకులు కా॥ మోడెం మల్లేష్ మాట్లాడుతూ రైతాంగ ఆత్మహత్యలకు మూలమైన ప్రభుత్వ దోపిడీ విధానాలను తీవ్రంగా ఖండించారు “ఈ సంవత్సరం తెలంగాణా ప్రాంతంలో తీవ్రమైన కరువు నెలకొన్నది. అన్ని జిల్లాల్లో వరిపంట దెబ్బతిన్నది. పత్తి, మిర్చి, దిగుబడి బాగా తగ్గింది. కరువు మూలంగా పంట దిగుబడులు సరిగాలేకపోగా, మరోవైపున చేతికొచ్చిన కొద్దిపాటి పంటలకు కూడా గిట్టుబాటు ధరలు లేక రైతుల పరిస్థితి మరింత దిగజారి, రుణాల ఊబిలో చిక్కుకుపోయారు. అందు నుండి బయటపడే మార్గం కానక అనేకమంది ఆత్మహత్యలకు పాల్పడుతున్నారు. ఈ ఒక్క సంవత్సరం లోనే తెలంగాణా రాష్ట్ర వ్యాపితంగా 400 మందిపైగా రైతులు బలవన్మరణాలకు గురయ్యారంటే సంక్షోభం ఎంత తీవ్రంగా వుందో అర్థమౌతుంది.

ఈ పరిస్థితులలో రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి కెసిఆర్ హైదరాబాద్ ను సంగమం చేస్తానని, రాచకొండను సినీమా సిటీని చేస్తానంటూ గత ప్రభుత్వాల బాటలో

పయనిస్తున్నాడు మినహా, కరెంటు కొరత, కోతలతో, కరువు, ఉపాధి లేమితో, గిట్టుబాటు ధరలు లేక రుణభారాలతో తల్లిడిల్లుతున్న రైతులను, రైతుకూలీ, పేదప్రజలనాడుకొనే ప్రయత్నం చేయటంలేదని పేర్కొంటూ, తెలంగాణా, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రాల పాలకు లెవైనా సామ్రాజ్యవాద, దోపిడీవర్గాల ప్రయోజనాలకు కొమ్ముగాసేవారేనని, కనుక పాలకుల రైతాంగ వ్యతిరేక విధానాలపై సంఘటిత ఉద్యమాలు సాగించాల్సిన అవసరమందని కా॥ మల్లేష్ పిలుపునిచ్చాడు.

తెలంగాణా రైతుకూలీసంఘం వరంగల్ జిల్లా అధ్యక్షుడు కా॥ బొర్రా ఆనంద్ మాట్లాడుతూ కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఇప్పటికైనా పూనుకొని రైతుల ఆత్మహత్యలను అరికట్టాలని, రైతాంగానికి సేద్యపు ఖర్చులు తగ్గించి, సబ్సిడీలు పెంచి, గిట్టుబాటు ధర కల్పించాలని, సంస్థాగత రుణాలు అందజేయాలని, ప్రైవేటు వడ్డీ వ్యాపారుల దోపిడీని అరికట్టాలని, వ్యవసాయానికి నాణ్యమైన విద్యుత్తును సరఫరా చేయాలని డిమాండ్ చేశారు. కెసిఆర్ ఎన్నికలలో వాగ్దానం చేసినవిధంగా ప్రతి దళిత కుటుంబానికి 3 ఎకరాలను పంపిణీ చేయాలని, ఆత్మహత్యలకు పాల్పడిన రైతాంగ కుటుంబాలకు పది లక్షల రూ॥ పరిహారాన్ని చెల్లించాలని కా॥ ఆనంద్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేశారు.

ఈ ధర్నాలో ఇంకా సంఘం జిల్లా నాయకులు కామ్రేడ్స్ ఈర్ల పైడి, భూమి అశోక్, భర్ల గౌరన్న తదితరులు పాల్గొని నాయకత్వం వహించారు. ఈ ధర్నాలో స్త్రీ విముక్తి సంఘటన జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ ఎం. శ్రీలత పాల్గొని రైతాంగ ఆందోళనకు తమ సంఘీభావాన్ని తెలియచేశారు. ధర్నా అనంతరం డిమాండ్లతో కూడిన మెమోరాండమాన్ని మండల తహశీల్దారుకు అందచేశారు. ★

కామ్రేడ్ వనచర్ల సుబ్బారావు సంస్మరణ సభ

కా॥ వనచర్ల సుబ్బారావు సంస్మరణ సభలో ప్రసంగిస్తున్న కా॥ కోటయ్య

కాకినాడ, 23-12-14 :

వృద్ధతరం కమ్యూనిస్టు నాయకులు కామ్రేడ్ వనచర్ల సుబ్బారావు సంస్మరణసభ కాకినాడ రామారావుపేటలో 23-12-14న జరిగింది. ఈ సభకు రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర కార్యవర్గ సభ్యులు కా॥ ఎం.ఎస్.నాగరాజు అధ్యక్షత వహించారు.

తొలుత కా॥ సుబ్బారావుకు జోహార్లర్నిస్తూ సభికులంతా లేచి నిలబడి 2 ని॥ మౌనం పాటించారు. రైతుకూలీ సంఘం(ఆం.ప్ర.) రాష్ట్ర కార్యదర్శి కా॥ కోటయ్య ఈ సభలో మాట్లాడుతూ కా॥ సుబ్బారావు తన 101 సం॥రాల జీవితంలో తూర్పుగోదావరి జిల్లాలో అనేక వ్యవసాయ రైతుకూలీ ఉద్యమాలు నిర్వహించారన్నారు.

రాజధాని ప్రతిపాదిత ప్రాంత గ్రామాలలో జరిగిన పంట దహనం చర్యను ఖండించండి!

నిష్పాక్షిక విచారణ ద్వారా దోషులను నిర్ధారించి, శిక్షించాలి!

గుంటూరు జిల్లాలో డిశంబర్ 28వ తేదీ రాత్రి తాడేపల్లి, తుళ్ళూరు మండలాల్లోని తాడేపల్లి, ఉండవల్లి, వెంకటపాలెం, లింగాయపాలెం, మందడం, పెనుమాక గ్రామాలలో జరిగిన దహనకాండలో అనేకమంది రైతుల భూములలోని తోటలు, పంటలు పాక్షికంగా తగులబడ్డాయి. సంవత్సరానికి మూడు పంటలు పండే నదీ తీర (జరీబు) భూములను రాజధాని అవసరాలకు ఇవ్వబోమని ఈ గ్రామాల రైతులు ఇప్పటికే ప్రకటించి వున్నారు. ఈ రైతుల భూములలో దహనకాండకు ఎవరు పాల్పడినా, ఖచ్చితంగా ఇది ఫాసిస్టు తరహా చర్య. రాజధాని ప్రతిపాదిత గ్రామాలలో ఈ పంటదహనం చర్యలపట్ల రైతుకూలీ సంఘం (ఆం.ప్ర) తీవ్రంగా ఆందోళన చెందుతూ, ఈ చర్యలను గద్దెస్తున్నది.

ఉమ్మడి రాష్ట్ర విభజన అనంతరం, విభజిత ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర రాజధాని నిర్మాణానికి పథకమంతా సామ్రాజ్యవాదుల, ప్రపంచబ్యాంకుల యొక్క పక్కా వ్యూహం, ప్రణాళికల ప్రకారమే సాగుతున్నది. వారి నుంచి కావలసినన్ని నిధులు అప్పుల రూపంలో తేగలనన్న ధీమాని ముఖ్యమంత్రి వెల్లడిస్తున్నాడు. రాజధాని భవనాల నిర్మాణానికి నిధులు లేవు గనుక చందావివ్వమని ప్రజల నుండి సేకరించిన చంద్రబాబు, మరోవైపు ప్రపంచంలోనే విఖ్యాతి వహించే రాజధాని నగర సముదాయాలు నిర్మిస్తానంటున్నాడు. రాజధాని అంశాన్ని ప్రతిష్ట విషయంగా మలచి భావోద్వేగాలను రెచ్చగొడుతూ సింగపూర్ తరహా రాజధాని నిర్మాణానికి తొలిదశలో 30వేల ఎకరాలు, ఆపై లక్ష ఎకరాల భూములు అవసరమని ప్రకటించి, కార్యచరణలోకి దిగిపోయారు. రాజధాని ప్రతిపాదిత 20 రెవిన్యూ గ్రామాలలో, ప్రభుత్వ భూములే 2 వేల ఎకరాలపైగా వుండగా, రైతుల వద్ద నుండి భూములు తీసుకోవలసిన అవసరమేమిటని; గ్రామసభలు - ప్రజాభిప్రాయ సేకరణల గురించి ప్రశ్నించినవారందరిపై అభివృద్ధి నిరోధకులని లేదా రాజధాని వ్యతిరేకులని ముద్రలు వేస్తున్నారు.

రాజధాని ప్రతిపాదిత గ్రామాలలో ప్రభుత్వానికి భూములు ఇచ్చే ప్రతి రైతుకు తక్షణం ఓ ‘పత్రం’ మాత్రమే చేతిలో పెట్టి ‘రాజధాని ప్రాంత అభివృద్ధి ప్రాధికార సంస్థ’ ఆ భూములను కైవసం చేసుకోనున్నది. ఆపై భూమి తరహాను బట్టి సం॥నికి ఎకరాకు 30 నుండి 50 వేల రూపాయల కొలు చెల్లిస్తామని; అభివృద్ధి చేసిన నివాస భూమి వెయ్యి గజాలు; వాణిజ్య ప్రాంతంలో 2 లేదా 3 వందల గజాల స్థలాలను భవిష్యత్తులో (రానున్న పదేండ్ల కాలంలో) కేటాయిస్తామని ప్రభుత్వం, పాలక రాజకీయ నాయకులు ప్రజలను మభ్యపెడుతున్నారు. ఈ క్రమంలో స్థిరాస్తి వ్యాపారులు, సన్నకారు రైతుల చేతులలోని ఎకరా, అర ఎకరా భూములన్నింటినీ ఆశ జూపించి, కొనుగోలు చేసుకుంటున్నారు. ఎన్నడూ లక్షలు, కోట్లు చూడని సామాన్య రైతులను తమ భవిష్యత్ ప్రయోజనాలకు కలుగుతున్న నష్టాన్ని పట్టించుకోలేని స్థితిలోకి నెడుతున్నారు. వారి జీవితాలను జూదం తరహాగా మార్చివేస్తున్నారు. ఈ ఆశలకు లొంగని వారిని చట్టాన్ని ఉపయోగించి లొంగదీసుకుంటామని బెదిరిస్తున్నారు.

మరోవైపు రాజధాని నిర్మాణానికి భూములను తీసుకునేందుకు రాష్ట్ర పాలకులు కొత్తగా ‘భూముల సమీకరణ’ విధానాన్ని ముందుకు తెచ్చి, ‘భూసేకరణ చట్టం-2013’ కంటే, తమ భూసమీకరణ విధానం వల్లనే రైతులకు అత్యధికంగా లబ్ధి చేకూరుతుందనీ, ఈ ప్రాంత ప్రజలకు బంగారు భవిష్యత్తు ఏర్పడుతుందనీ ఊరిస్తున్నారు.

రాజధాని అంశం పరిశీలనకు 2014 నవంబర్ 21న ఈ ప్రాంత పర్యటనకు వచ్చిన వామపక్ష పార్టీల ఆధ్వర్యంలో రైతులతో సమావేశాన్ని జరగనీయకుండా అడ్డుకోవటానికి పాలకపక్ష మద్దతుదారులు ప్రయత్నించారు. భూసమీకరణకు అంగీకరించకుండా ప్రశ్నించే రైతులను, చంద్రబాబు సమక్షంలో ప్రభుత్వం ఏర్పాటుచేసిన సమావేశానికి కూడా రానీయకుండా అడ్డుకున్నారు. ఏమైనా, భూములు గుంజుకునే ప్రక్రియ అప్రతిహతంగా తామనుకున్న విధంగా సాగిపోవాలని వీరంతా కృతనిశ్చయంతో వున్నారు. భారత రాజ్యాంగ వ్యవస్థపై సమృక్తమున్న వారి నుంచి గూడా ఈ నిరంకుశ ధోరణులు వ్యతిరేకతలను ఎదుర్కొంటున్నాయి.

ఈ క్రమంలో కొన్ని గ్రామాలలో కొందరు రైతులు స్థిరనిశ్చయానికి వచ్చి, ముక్కారు పంటలు పండే తమ భూములను రాజధానికి ఇవ్వబోమంటూ గ్రామశివార్లలో బ్యానర్లు, బోర్డులు ఏర్పాటు చేయడం పాలకపక్ష అనుయాయులకు కంటగింపుగా వుంది.

ఈ క్రమంలో డిసెంబర్ 28 రాత్రివేళలో కొన్ని గ్రామాలలో కొందరి రైతుల భూములలోని తోటలను, పంటలను తగులబెట్టించడం అత్యంత దుర్మార్గం, గర్వనీయం. కాగా, దీనిని ఆసరాగా చేసుకొని, రాజధాని ప్రతిపాదిత ప్రాంత గ్రామాలలో పోలీసులను భారీగా మోహరించి ప్రజలను భయాందోళనలకు గురి చేస్తున్నారు. ఈలాంటి చర్యలతో రైతుల మనోస్థిర్యాన్ని దెబ్బతీసి, భూములను గుంజివేసుకోవాలనుకోవడం హేయమైనది. ఈ ఫాసిస్టు తరహా చర్యలను ఇతరులపై తోసేసి ప్రభుత్వం చేతులు దులిపేసుకోవాలనుకోవడం క్షమార్హం కాదు. ఈ ఫాసిస్టు తరహా చర్యలను రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) తీవ్రంగా ఖండిస్తూ, ప్రజలు, ప్రజాస్వామికవాదులందరినీ దీనిపై స్పందించవలసిందిగా రైతులకు అండగా నిలబడవలసిందిగా విజ్ఞప్తి చేస్తోంది. నిష్పాక్షిక విచారణ ద్వారా దోషులను నిర్ధారించి, శిక్షించాలని డిమాండు చేస్తున్నది.

సింహాద్రి ఝాన్సి,

రాష్ట్ర అధ్యక్షులు

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.)

విజయవాడ,

1-1-15

వారికి కమ్యూనిస్టు నాయకులు పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య, తరిమెల నాగిరెడ్డి వంటివారు ఆదర్శమని, వారి బాటలో మన జిల్లాలో కందికట్ల నాగభూషణం, కానేటి మోహనరావు తదితర నాయకులతో కలిసి ఎన్నో రైతుకూలీ ఉద్యమాలు నిర్వహించారన్నారు. నిజాం కాలంలో తెలంగాణాలో జరిగిన ప్రజా పోరాటాలు, 1935 నుండి కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వంలో జరిగిన రైతుకూలీ పోరాటాలను కా॥ సుబ్బారావు ప్రత్యక్షంగా చూసారని, ఈ పోరాటాల ప్రేరణతో తూర్పుగోదావరిజిల్లాలో జరిగిన ప్రజా పోరాటాలలో కా॥ సుబ్బారావు ముందు నిలిచారన్నారు. మత్స్యకార, చేనేత, కొబ్బరిదింపు కార్మికుల సమస్యలు, పరభూముల సమస్యలపై సంఘాల నిర్మాణం చేసి ప్రజాపోరాటాలు నిర్వహించారన్నారు. తూర్పు, పశ్చిమ గోదావరిజిల్లా ఏజెన్సీ ప్రాంతంలో కొండమొదలు, పోలవరం ప్రాంత గిరిజన పోరాటాల పట్ల కా॥ సుబ్బారావు ఉత్తేజులై రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.)లో

సభ్యత్వం స్వీకరించారని, కా॥ సుబ్బారావు సంఘం రాష్ట్ర కార్యవర్గ సభ్యులుగా, తూర్పుగోదావరిజిల్లా కార్యదర్శిగా బాధ్యతలు నిర్వహించారని, ఈ జిల్లాలో జరిగిన ప్రజా పోరాటాలలో ముఖ్యపాత్ర నిర్వహించిన ఆ కామ్రేడ్ ఆశయాల సాధన కోసం నేటి యువత ముందుకి రావాలని కా॥ కోటయ్య పిలుపు నిచ్చారు. తరువాత దళిత బహుజన కార్మికసంఘం నాయకులు ఐనారపు సూర్యనారాయణ, గిరిజన, గిరిజనేతర పేదల హక్కుల పరిరక్షణ కమిటీ రాష్ట్ర కన్వీనర్ కా॥ ఇల్లా రామిరెడ్డి, వ్యవసాయకూలీ సంఘం నాయకులు సరెళ్ళ దాసు, రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) జిల్లా అధ్యక్షులు గుబ్బల అమృతజి తదితరులు మాట్లాడుతూ కా॥ సుబ్బారావు చివరికంటా ఎర్రజెండా నీడన నిలిచారని వారికి విప్లవ జోహార్లు అర్పించారు. వివిధ ప్రాంతాల నుండి వచ్చిన ప్రజలు ఈ సభలో పాల్గొని కా॥ వనచర్ల సుబ్బారావుగారికి ఘనంగా నివాళులు అర్పించారు.★